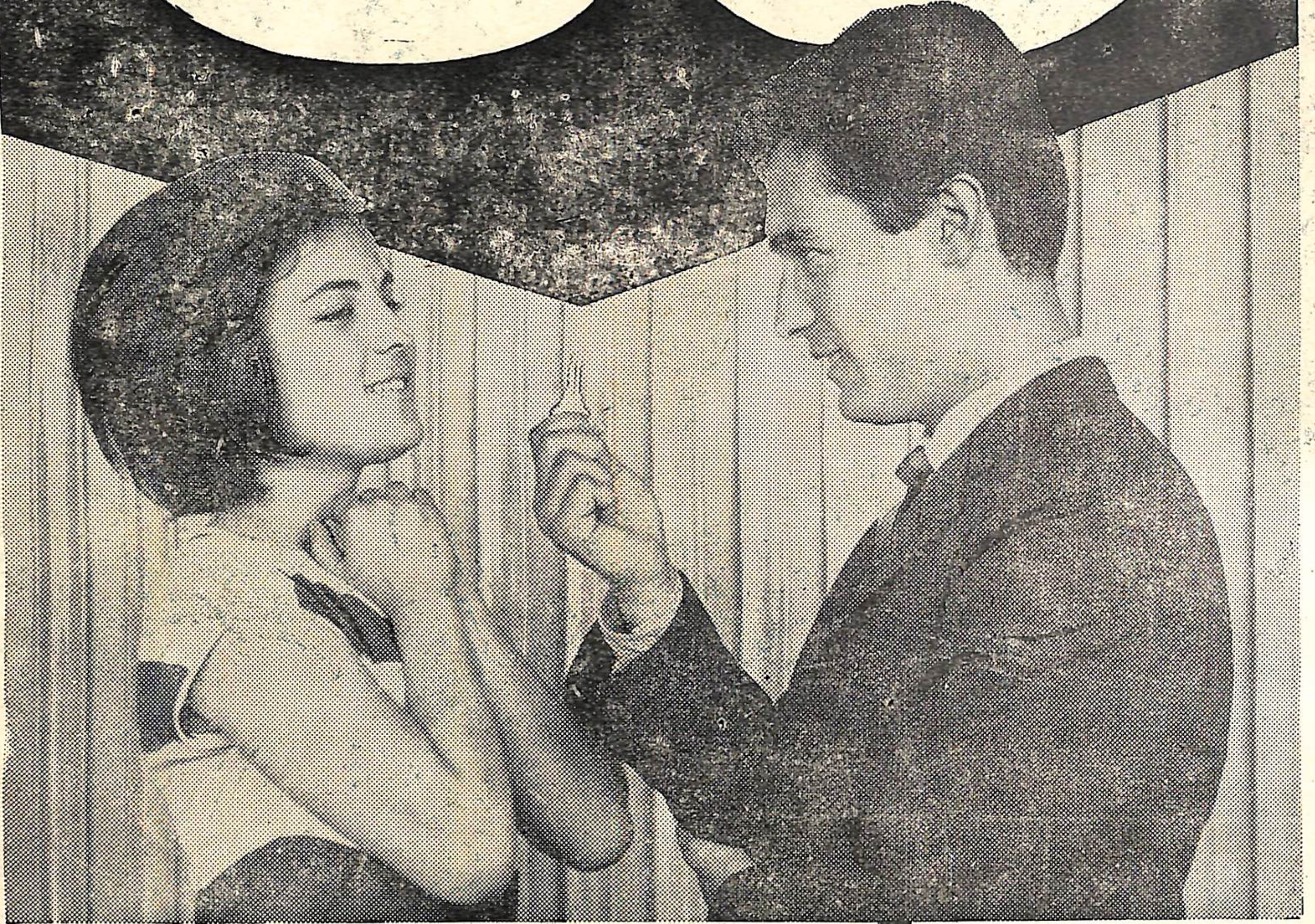
Akbaba

— Heeey!.. Ne yapıyorsun ahbap?..
— Olmuşlarını topluyorum paşam!
YABANCI SERMAYE

DEV ÇEKİLİŞTE 60

apartman dairesi

İstanbulda... Feneryolunda... İŞ Bankası İkramiye Sitesinde 60 Apartman Dairesi: Bugüne kadar yapılan ikramiye çekilişlerinin en büyüğü olan **Dev Çekiliş**'te İş Bankasının dağıttığı Apartman Daireleri yaz ve kış zevkle oturacağınız hayalinizdeki aile yuvasıdır. Bu çekilişte 60 Apartman Dairesinden başka, 5 talihli yüzer bin lira, 5 talihli ellişer bin lira, 10 talihli yirmibeşer bin lira, 50 talihli beşer bin lira, 1000 talihli biner lira kazanacaklardır. Ayrıca 35 000 talihliye de para ikramiyeleri dağıtılacaktır. **Dev Çekiliş**teki İkramiyelerin tutarı tam 7 MİLYON liradır.

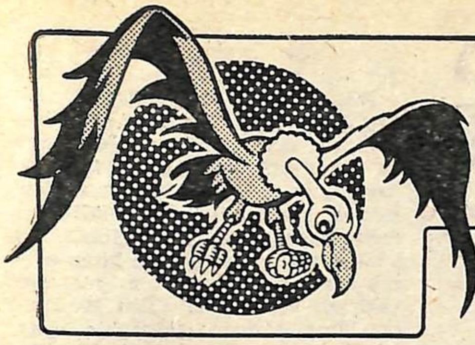
TÜRKİYE

BANKASI

PARANIZIN... İSTİKBALİNİZİN EMNİYETİDİR

Faal — 9770 — 220

Akbaba

Yıl: 42 Cilt: 7 Sayı: 48 ● Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ ● 26 Kasım 1964

Hasta Adam

TÜRKİYE'de demokrasi var mı?

İnönü'ye sorarsanız, var. Satır'a sorarsanız, var. Hattâ Öztrak'a bile sorarsanız, yine var.

Öyle ise Komünist partisi neye yok?.. Hilâfet Partisi neye yok?.. Padişah Partisi neye yok? Çünkü... Çünkü onlar olunca Demokrasi olmaz. İşte kızıl dünya, işte yeşil dünya! İşte Rusya, işte Mısır! İşte Çin, işte Suudî Arabistan!

Biz, bu batılı konuğu, yurdumuzda barındırmak için, gecekondu hızı ile, şıpşak bir çatı kurduk, buyur ettik evimize... Ama, kapısına kilit, penceresine cam, damına kiremit koymayı unuttuk aceleden... Onsekiz yıldır, sokağın bütün tozu, bütün çamuru, bütün pisliği içeride!

Türkiye, bu yüzden huzursuzdur. Üniversite huzursuz: Profesöründen doçentine, doçentinden asistanına, asistanından öğrencisine kadar...

Okullar huzursuz: Sağlı sollu yalpalayan ikiye bölünmüş yöneticileri ile...

Basın huzursuz: Ali'nin ak dediğine Veli kara, Veli'nin kara dediğine Ali ak diyor. Hem de Sulukule argosu ile: Nice özgür yazarların elinde, kalem, çingene maşası!

İşveren huzursuz: Grev, yumruğunun balyozunu kaldırmış, makinelerin başında bekliyor.

İşçi huzursuz: Kasa, anahtarı kaybolmuş bir kale kapısı.

Ev huzursuz: Oğlan, babanın çalışma öğütlerine «Boş ver» diyor, mutlu tenbellerin geçit resmini yaparak.

Kız, ananın gözyaşlı öğütlerine bir şırfıntı kahkahası ile yan çiziyor: İstediği kadar giyinmek için istediği kadar soyunmaya hazır.

Sokak huzursuz: Kaloriferleri tüten apartımanları seyrederek gecekonduya dönmek güç!.. İpek bulûz altında göğüs tomurcukları kımıldayan güzelleri seyrederek bekâr odasında soğuk yatağa dönmek güç!.. Vitrininde altın derili bir hindi yatan lokanta camekânını seyrederek akşam simidini gevelemek güç!

Büyük şehirlerde günün modası ne, biliyor musunuz?

Otomobil yumruklamak!

Her yaya, yanından geçen arabanın kalçasına bir yumruk yapıştırıyor: Güüm!

«Arkadaş, neye vurdun?» diye sorsanız, belki de şaşıracak. Bel ki de bu yumruk onun değil, şuur altındaki ikinci O'nun yumruğu!

Ve partiler, partiler, partiler huzursuz...

Nasıl huzursuz olmasınlar ki, seçim geliyor, seçim!.. Bizde «Seçim» le «Geçim» iki kafiyeden daha yakındır birbirine!

Reçete yazmasını unutmuş doktor politikada... Tavuk kümesi yapmamış mimar politikada... Dâva kazanmamış avukat politikada ve ne kadar demagog varsa hepsi politikada!

Seçim, onlar için geçim... Politika onların ekmeği, suyu, ışığı!

O aç kalırsa, din elden gidecektir. O susuz kalırsa, Türklük elden gidecektir. O ışıksız kalırsa, hürriyet elden gidecektir. O parasız kalırsa, eyvaaah, elden gitmiyecek hiçbir şey yoktur!

Size sesleniyorum bayan Zorlu, ihtiyar anne, dertli anne! Kalemim, kanaması dinmez yaranıza dokunacağı için beni affediniz!

Size sesleniyorum bayan Menderes! Kocasının vefasızlıklarını bile tatlı bir vefalılıkla hoş gören Türk hanımı! Asil acınızı konuştuğum için beni affediniz!

Size sesleniyorum bayan Polatkan! Yüzü sıhhatin rengini, gözleri neşenin ışığını, dudakları gülümsemeyi unutmuş Türk hanımı! İçinize gömülü büyük üç acının kefenine kalem değdirdiğim için beni affediniz!

Ama sizler ki, Yassıada suçlularının, talihsizlikte eşit üç kadınsınız, sizlere söylüyorum: Acılarınız, acıma bilmez politikacıların sömürgesidir. Gözyaşlarınızın her damlasını, karılarının parmağına yüzük, metreslerinin boyunlarına inci yapacak kadar sevgi yoksulu, duygu yoksuludur onlar!

Oruçluyum mu dedi? Ağzı ahçı dükkânı kokar! Namazdan mı geliyorum dedi? Nefesi buram buram anason, buram buram ispirto kokar!

Bir eski taksiyi teslim etmek için şoförü imtihandan geçiriyoruz, eline ehliyet veriyoruz. Otuz milyonun hayatını eline alacak olanlarda hiç mi, hiç mi, hiç mi ehliyet aramıyacağız?

Tilki Selim'den Kürt Sait'e kadar bütün Türkiye eşkıya baskısı altında...

Bu azmış gibi, bu yetmezmiş gibi, bir de politika eşkıyası, gittikçe kuduzlaşan bir saldırıya başlayınca, nihayet ordunun tükenmez sabrı tükendi.

Genel Kurmay Başkanı sayın Cevdet Sunay'ın mektubunda, bazı yaz akşamlarının kasırgalara gebe, korkunç durgunluğu var.

Aydınları, vatanseverleri bir yana iten gözü dönmüş sokak demokrasisi, böylesine başı boş, böylesine sorumsuz, saldırılarını sürdüremez elbet.

Bu arada, aday listeleriyle, kabine arkadaşlariyle örnek lider olmayı unutan sayın İnönü'ye de acı sitemlerimizi söylemekten kendimizi alamayacağız!

Her şey, her şey, her şey, adı ne olursa olsun, bu millet için, bu vatan için. Mustafa Kemal'in döşeğinden kaldırdığı hasta adamı teneşire yatırmak için değil!

Yusuf Ziya ORTAÇ

— Alican, Bölükbaşı av partisine gelmiyorlar mı?..
— Hayır... Onlar sinek avlıyorlar!

anıtlar memleketi

ADNAN VELİ

Sayın İstanbul Belediyesinin Sayın Başkanı Temiz ve necip vicdanlı Sayın şişman Haşim İşcan beyfendiye,

Sayın Bayım,

Bendeniz geçende gazete okurken ve memleketin iç ve dış olaylarına büyük bir dikkatle göz gezdirip âşina olurken, çok mühim bir havadise gözlerim takılmış olup bu havadis üzerinde önemle durmak, her yurttaş gibi benim de en birinci vazifemdir. Gazeteyi okurken evvelâ, Doğudaki eşkiyaların yedikleri nânelerin günden güne artmakta olup âsayiş bakımından hiç de parlak olmıyan bir duruma geldiğimizi okuduktan sonra, Atina Sefaretindeki aşk macerasının detaylarını da zihnen inceleyip kâtibe hanımlara çok acımakta iken ve bu hal böyle devam ederse ileride başka filimler de göreceğimizi düşünerek çok müteesir bir durumda iken, birdenbire nâçiz bakışlarım, gazetedeki başka bir havadise takılmak suretiyle bendenizi aşırı derecede ilgilendirmiş bir durumdadır. Gazetenin yazdığı habere göre İstanbulun bazı meşhur ve tarihî değeri olan ağaç ve nebatatları, âsârı antika kıymetini haiz olduğu görülerek bu ağaçların ve nebatatların muhafaza edilebilmesi için, bunlara tabiat anıtı adını takarak ve bu ağaçları desti muhafaza altına alınacağını ve bunlar tarihî değeri olan ağaçlar oldukları için muhafaza etmek doğru olacağını takdir ediyorum. Ve bundan gurur duyarak iftihar ediyorum. Bu memleketin her mahallesinde kat kat demokrasi anıtları yükselirken, tabiat anıtlarının yükselmemesi çok yanlış bir hareket olup bunları da yükseltmek tabiata karşı bizim borcumuz olduğu kanaatındayım.

Bu tabiat anıtları arasında, Belediye Sarayının arkasındaki kavak ağacının da tabiat anıtı olduğu anlaşılarak muhafaza edilmesi gayet münasip olup, bendeniz de bu fikre iştirak etmekteyim.

Belediye Sarayının arkasındaki kavak ağacının bir tabiat anıtı olması çok lüzumlu olup bu tabiat anıtları, bizim evlât ve çocuklarımıza çok istifadeli roller oynıyabilirler.

Belediye Sarayının arkasındaki kavak ağacı yalnız tabiat anıtı olmakla kalmıyacak ve demokrasi tarihinde pek önemli bir anıt şeklini alarak yüzümüzü güldürecektir. Şöyle ki:

Sağlam bir arkadaştan öğrendiğime göre, bugünlerde Karadeniz Boğazından içeriye bir lüfer balığı girecektir. Bu lüfer balığı öteki lüferler gibi olmayıp, bu balık başka balıktır. Başlıca özelliği de, derisindeki pullarının ters olması yüzünden, meselâ balığı ele aldığımız zaman herhangi bir balık avuç içinde başından kuyruğuna doğru kayar iken, bu balık kuyruğundan başına doğru kaymakla öteki balıklardan ayrılmış ve onlara benzemez bir durumdadır. Bu balık, çok önemli bir balık olup Karadeniz Boğazındaki fenerlerden geçtikten sonra ve Fil Burnu önünde biraz bekleyip etrafı kolaçan ettikten sonra ve Kavaklar önündeki çelik ağları da geçip Sütlüce açıklarına gelerek ve oradan yoluna devam edip Çakalburnu ve Şeytan akıntılarını da geçtikten sonra nihayet İstanbulun Sarayburnu sahillerine varacağından kimsenin şüphesi olamaz.

Çok sağlam bir arkadaştan duyduğuma göre bu balık, İstanbul'a geldikten sonra doğruca Belediye Sarayı istikametinde giderek oradaki kavak ağacına çıkacağını duymuş bir durumdayım. İşte bu balık kavağa çıkınca, memleketimizde de demokrasi güneşi doğacaktır. O zaman, Belediye Sarayının arka tarafındaki kavak ağacı, iki katlı bir önem kazandıktan sonra şerefli bir tabiat anıtı olarak kalacaktır. Böylelikle Saraçhanebaşı'ndaki meydan bir anıtlar alanı olarak anılacaktır. Çünkü bu alanda, «İmar» gibi bir doğruluk ve fazilet anıtı, «Fen işleri» gibi bir sürat anıtı, Belediye Meclisi gibi bir liyakat ve dirayet anıtı yükselirken, kavak ağacından da yapılma bir demokrasi anıtı da elbette şerefle yükselecektir. Kavak ağacına çıkan bu balık da, Asârı Antika Müzesinin en şerefli birinci mevkiinde oturacak ve altında da yazı olarak «Türkiye'deki demokrasinin kurucusu olan bu sayın balık, bir gecede kavak ağacına çıkmak suretiyle, milyonlarca insanın minnetini kendi sinesinde toplamıştır» diyerekten bütün çoluk çocuğumuz, bundan çok büyük bir iftihar hissesi çıkarmıya hazırlanmakta oldukları saygı ile arzederim. İşbu balığın kavağa çıkmasından ileri gelen iftihar hissesinden bugünkü politikacılara en küçük bir hisse düşmiyeceğini, çünkü bunlar hisseyi ele geçirdikten sonra hisse senedi halinde satışa çıkaracaklarını, hisse senetleri de bir elde toplanınca bu herifin izalei şüyû yolu ile bütün hisselerin üstüne oturacağı şüphe götürmez bir hakikattir.

Çok sayın ve tombul beyim!..

Benim size bu mektubu yazarak, Belediye Sarayının bahçesindeki tabiat anıtını çok beğendiğimin sebebi, yukarıda anlattıklarımdan maada, bir sebebi daha vardır. Son zamanlarda bende de bir tabiat anıtı çıkmıya başlamıştır. Zaten yukarıdaki misalleri zâtınıza açıklarken, esas söylemek istediğim şey, tabiat anıtlarının ne kadar faydalı birer anıt olduğunu isbat etmek için yukarıdaki misalleri söylemiş bulunuyorum.

Bendeniz sebze ve meyva yetiştirmiye pek meraklı bir insan olduğuma binaen bahçemde her daim yiyecek ve sebze yetiştirmeyi çok severim ve bundan istifade ederim.

Eylül ayında benim bahçeye yeşil salata, lâhana, pırasa vesaire gibi ihtiyaç maddeleri ekerken, bu arada, ayıptır söylemesi bir miktar da hıyar ekmiştim. Sizin yüksek huzurunuzda hıyar lâfını ağızıma aldığım için, beni affetmenizden şüphe olamaz. Çünkü zâtıâliniz bunca sene çeşitli memleket hizmetlerinde bulunduktan sonra Belediye Başkanlığına gelmiş olduğunuz için, hıyardan gayet iyi anlarsınız. Bahusus Belediye'de çalışan bir insan, hıyardan anlamazsa, hiçbir şeyden anlamaz demek olduğunu takdir edersiniz.

İşte benim de bahçeme diktiğim bu hıyar son zamanlarda gayet süratle ve ciddî bir şekilde gelişerek uzamaktadır. Bunun sebebi ne olabilir diye çok düşünmüş olmamla beraber, katî bir neticeye varmış sayılamam. Yalnız şu kadarını arzedeyim ki, bizim sokağın köşe başında, Aziz'in dükkânının üstünde geçenlerde bir ilçe başkanlığı binası açılmıştı. Bizim bahçedeki hıyarın ucu, mevsimin soğuk gitmesine rağmen, o tarafa doğru döndü. Baktım ki affedersiniz hıyar, ilçe başkanlığına doğru gidiyor. Fakat tam da oraya gidip gitmediğini iyice bilemiyorum. Hâşâ huzurunuzdan, mezkûr hıyarın boyu şimdilik bir metreye yaklaşmaktadır. Şimdi, siz yüksek beyimin vicdanına hitap ederek sorarım ki, boyu bir metreye yaklaşan ve ucu da İlçe Başkanlığı binasına doğru giden bir hıyar tabiat anıtı sayılmaz da, ne sayılır a beyim?..

Ama şimdi zatınız diyeceksiniz ki, bu memlekette bir buçuk metroyu da aşan nice ünlü hıyarlar vardır ki, her birini bir anıt sayacak olsak, bu memlekette anıttan geçilmez diyeceğinizi tahmin etmekteyim. Ama madem ki tabiat anıtlarına bu kadar değer vermektesiniz. Memleketimize mahsus olan ve Allah vergisi bunca hıyarın hakkını da teslim etmek gerektiğine bütün temiz vicdanlar razı gelir.

Baki saygı ve hürmetlerimi takdim ederek tabiat anıtımı bir defa da, gözlerinizle görmeniz için zirdeki adresime müracaat olunması rica olunur.

Saygı ve hürmetlerimi bir kere daha tekrarlıyarak, ve demokrasi dâvamızı, Atina elçimiz gibi olmamak şartıyla kucaklıyarak, sizlere şimdiye kadar kazdığınız çukurlara zamimeten yeni çukurlar kazmanızı diler, ve her çukurdaki eşsiz başarınızı candan tebrik ederek, Çukurcuma sâkinleri adına gözlerinizden muhabbetle öperim sayın büyüğüm.

Çukurcuma Nalıncıkeseri sokak No: 17 de Kâmil Anıtçı

Adnan VELİ

LONDRADAN :

Nüfus sayımı

Edinburgh festivali için bir süre önce İskoçya'ya gittim.

Yeni duyduğum bir İskoç fıkrasını anlatayım size...

İskoçya'da nüfus sayımı yapmak için meydana bir peni (bir kuruş) atmak kâfi imiş... Bütün İskoçya orada toplanıverirmiş!

Su derdi

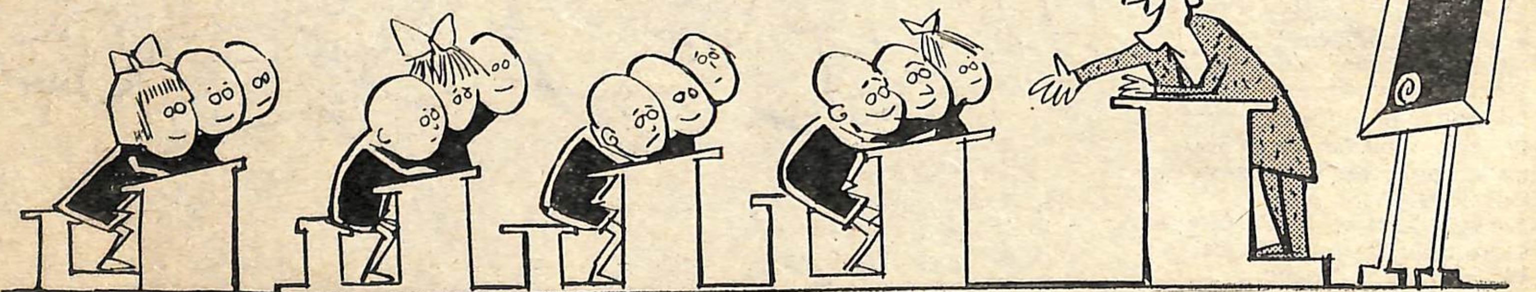
İskoçya'nın suları nefis... Musluk suyu değil, menba suyu mübarek.

Suların Londra sularına hiç benzemediğini, pek güzel olduğunu söyledim İskoçlara.

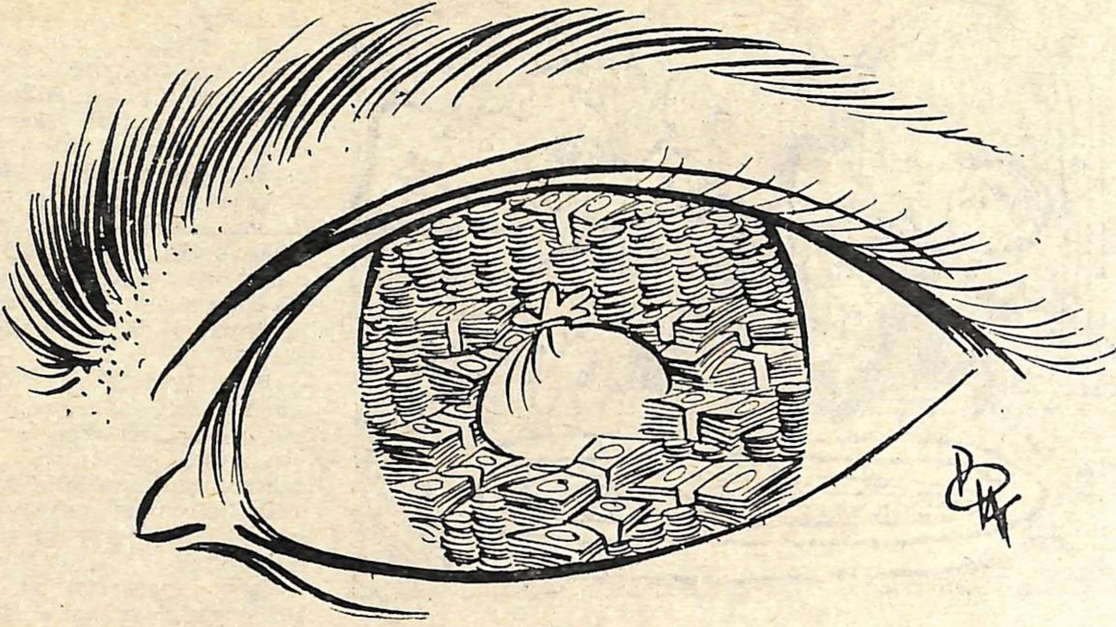
İyi ama, idareden çok şikâyetçiyiz dediler... Sular hiç kesilmediğinden her gelen ziyaretçi ağzını musluğa dayıyor, bu yüzden hiç viski satamıyoruz!

Reşit Aşçıoğlu

Ankara'da bir ilkokulda öğretmen yok. — Gazeteler —

Müdür — Bilenler bilmiyenlere öğretsin!

Gözbebeği!

PAZARTESİ :

Adana'lı bir milyonerin on sekiz yaşından küçük bir kızı iğfal etmesine yardımı dokunan Adana'nın A.P.li Belediye Başkanı Ali Sepici hâlâ bulunamamış.

A.P. için büyük bir kayıptır bu.

Fiili iğfallerde bu kadar marifet sahibi olan bir Belediye Başkanının, bir türlü kendisine bir baş bulamıyan bir partiye de büyük yardımları dokunabilir ve ona da her türlü siyasî iğfallerde gereken kolaylığı gösterebilirdi. Tabiî parasıyla.

SALI :

Dünya yazıyor:

«İstanbul Üniversitesi dün açıldı. Bilim dolandırıcılarını barındırmıyacaklarına and içen öğrenciler, çıkarcılıkları belirterek Üniversitenin kurtarılmasını istediler. Öğrenciler sert tenkidler yaptı. Öğretim üyeleri sert bir dille uyarıldı.»

Havadisi okudukça öğreniyoruz ki öğretim üyeleri arasında da kız öğrencilerini not vereceğim diye iğfal edenler bile varmış!

Adana'da fabrikatör, Üniversite'de profesör... Pusulalarının göstergesi hep bir noktaya yönelmiş. İlle de bir kız bulup iğfal etmek.

Biz ötedenberi para sahiplerinin bilimden yana, bilim sahiplerinin de paradan yana pek nasipsiz olmalarından yakınır ve aradaki geniş uçurumun az çok kapatılıp birleştirilmesini isterdik.

Meğer bizim bilmediğimiz bir noktada her iki taraf da çoktan birleşmiş de haberimiz yokmuş.

O noktayı mı soruyorsunuz; vallahi o nokta çok önemli... Monokiniciler dahi henüz o noktayı açığa çıkaramadılar!

ÇARŞAMBA :

Bir film prodüktörü onbeş yaşındaki bir kızı, seni artist yapacağım, diye iğfal etmiş. Verilen bilgiye göre prodüktör, iş bulmak için kendisine gelen kıza:

— Hele şu yan odaya geç orada önce beraber bir film çevirelim de gerisini sonra konuşuruz demiş.

Prodüktör verdiği ifadede:

— Canım biz yapmasak, nasıl olsa bir başkası yapacaktı, diyormuş.

Fabrikatör, profesör, prodüktör... İsmi fazla avrupai olan meslek sahiplerinden çekinmek gerekiyor. Malûm ya Avrupalı düşüncenin en belirli yönü, henüz aydınlığa çıkmamış şeylerle uğraşıp, ondan ulvi bir zevk almaktır.

Görüyorsunuz bizimkilerin de öyle...

PERŞEMBE :

Akşam'ın yazdığına göre Müzeyyen Senar, eski vali Ethem Yetkiner'le evleniyormuş...

Biz Yetkiner'in alaturka musiki ile bu kadar yakınlığı olduğunu bilmiyorduk.

Bir psikolog:

— İzdivaçta yüzde elli anlaşma varsa mutlu olunabilir, diyor...

Bu bakımdan Müzeyyen Senar'ı mutlu olmıya aday görüyoruz.

Yetkinerle, anlaşması yüzde elli garanti.. Çünkü hazret musiki yanı olmasa dahi sapına kadar alaturkadır.

CUMA :

Son Havadis:

— Erkin, hariciyenin içler acısı halini bir tamimle dile getirdi, diyor...

Aman efendim bu zaten herkesin dilinde... Zatı şahane öksüre tıksıra bunu kendi diline getirmekte bir hayli geç kalmış...

Hem sonra bu konuda mesele, dile getirmek değil, ondan sonrasını yapabilmektir. Yani tükürmektir!

CUMARTESİ :

Türkiye - Sovyet dostluğunun ufukta doğmıya başladığını görenler, Sovyet ihtilâlinin kırk yedinci yılını kutlamak için İstanbul Başkonsolosluğundaki dâvete her zamankinden daha geniş bir kadro ve daha geniş bir yürek rahatlığıyla gelmişler.

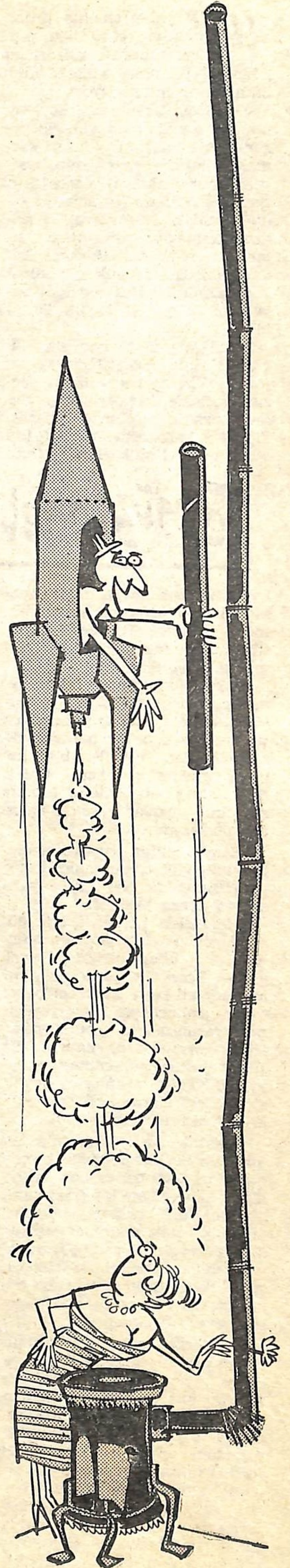
Bir yanda Fransız ihtilâlinden kalma Babeuf'ü takip ederken, bir yanda Sovyet ihtilâlinin bayramını kutlamıya kalkma...

Bu doğrusu midesi olmıyan bir adamın henüz bir bisküviyi bile kusmadan yiyemezken, lokanta lokanta dolaşıp pişirdikleri yemeklerden dolayı aşçıları tebrik etmesine benziyor.

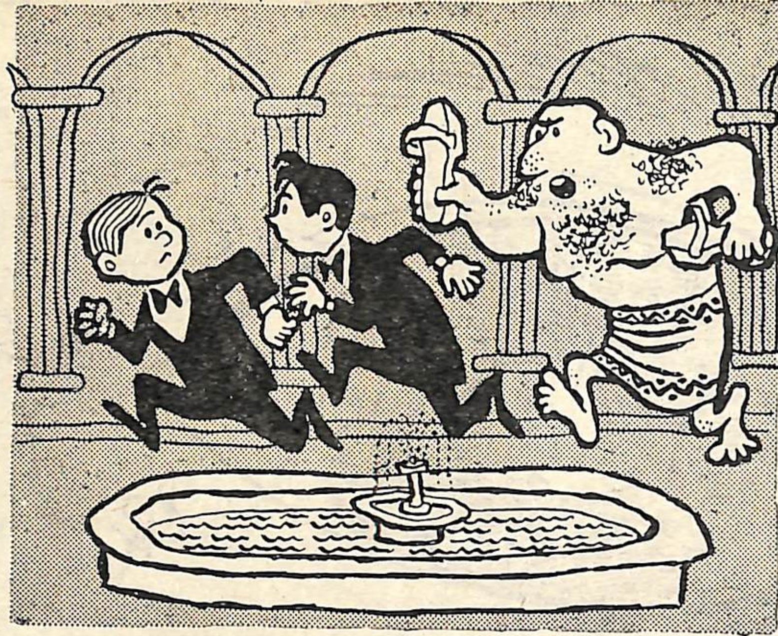
PAZAR :

Hiçbir kız iğfal edilmemiş...

Herhalde pazar olduğu için fabrikatörler, yardımcıları Belediye Başkanları, profesörler ve prodüktörler çalışma imkânı bulamamış olacaklar...

— Feza devrinde soba böyle kurulur karıcığım!

Temizlenelim DERKEN

NACİ SADULLAH

UZUN yıllar sinema artistliği, sahne aktörlüğü yaptıktan sonra rejisörlüğe yükselen tanınmış sanatkârımız Mümtaz Ener anlatıyor:

«Gerçi siz tersini de söyleseniz ben kendimi bugün de yüzüne bakılmaz bir insan saymakta değilim ama şehir tiyatrosunda rol almıya başladığım zaman bayanlara yaranmaya olduğu kadar, sapıkların şerrinden korunmaya bile dikkat etmek mecburiyetini duyacak kadar yakışılı bir delikanlı idim.

«O zamanlar tiyatrodaki dostlarımın en yakını Halûk Sarıcı idi.

«Bildiğin gibi tiyatro aktörlüğünü sinema artistiliğini ve rejisörlüğü iyice becerdikten sonra kendisine fazla güvenip yetmez sermaye ile film prodüktörlüğüne kalkışarak toptan top attığı için Halûk Sarıcı şimdi hayat memât kavgasında kapana kısılmış paçasını kurtarabilmenin yolunu Edirne'de turistik otelin müdürlüğüne kapılanmakta bulabildi.

«Fakat bu yeni sıfatına bakarak, onu aktörlükten büsbütün ayrılmış sayamayız: Zira turizm bizde, beyaz perdeye aksettirilmeden çevrilen bir komedi gibidir, ve bizim Halûk Sarıcı da şimdi işte o filimde rol almış olanlar arasına karışmış demektir.

«Hemen bütün tiyatro artistlerininki gibi o zamanlar bizim yaşayışımız da hep gece yarısından sonra başlardı.

«Gündüzleri herkes işinde gücünde olduğu için provamız bulunmasa bile bizlere hayat yoktu. Gecelerin herkesin yiyip içip şey ettikleri saatlerinde ise bizler sahnedeyiz. Bu yüzden gece yarılarından sonra hayat adına ortalıkta ne kalırsa, biz ancak ondan çöplenmeye çabalıyoruz: Tıpkı nasiplerini büyük ziyafet sofralarının artıklarında arıyan biçare uşaklar gibi!

«Fakat sahne perdesinin kapanması ile bizim işimiz bitmiş olmuyor! Zira cebimizde metelik olmadığı halde kimimiz kıral, kimimiz lort rolüne çıkmışız, kimimiz henüz ondokuz yaşında iken doksanlık bir ihtiyar makyajı yapmış, kimimiz de kırk yaşında iken kendisini henüz ondokuzunda bir genç kız haline sokmaya çabalamış!

«Bu yüzden sahne perdesinin kapanışından sonra hepimize oldukça yorucu bir iş düşüyor: Oynadığımız rolün kılığından çıkıp da kendi kıyafetimize girmek ve oynadığımız rolün makyajından temizlenip de kendi suratlarımıza kavuşmak.

«Gel gör ki bunlardan birincisi kolay ama ikincisi oldukça zor: Zira o zamanlar makyajda kullanılan boyalar şimdikiler gibi kolay temizlenir mükemmeliyette değil. Makyaj boyası temizlemek alın lekesi temizlemekten zor. Şimdi lekeciye giden kirli esvaplar bile bizim o zamanki makyajlarımızdan çok kolay temizleniyor. Bu yüzden bedelini ödemek imkânına kavuşabildiğimiz geceler, makyaj boyalarından çabuk ve kolay temizlenmenin çaresini, kendimizi hamamlara atmakta bulabiliyoruz: Göbek taşında terlemek bu temizliği yapabilmemize birebir geliyor. Cilt hücreleri, terle beraber o zamanın yapışkan boyalarını da kusuyor.

«Fakat sen cahil tellâğa bizim iki üç gecede bir maddî imkânı bulup da dudaklarımız rujlu, gözlerimiz rimelli, suratlarımız allıklı ve pudralı olarak hamama gidişimizin sebebini nasıl anlatırsın?

«Adam belki bütün ömründe hiç tiyatroya gitmemiş. Piyes nedir bilmez, aktör nedir tanımaz, makyaj nedir anlamaz, ve bu yüzden de bizim halimizi hiç bilmez.

«Hamam tellağına tiyatro dersi vermektense biz imkân buluşumuzda bir başka hamama gitmekte karar kılıyoruz.

«Fakat hamamlar, bizim temizlenmeğe mecbur kaldığımız geceler kadar bol olmadığı için ayni hamama ayni halde düştüğümüz çok oluyor.

«Bu yüzden gittiğimiz hamamların hemen hepsinde boyalı yüzlerimize artık açık bir şüphe ile bakıyorlar.

«Hep gece yarısından sonra... Hep kirpikleri rimelli, dudakları rujlu, yüzleri allıkla pullukla boyanmış bu genç ve yakışıklı çocuklar hamama 'Vücutları hiç de kirli olmadıkları halde' acaba neden gelip dururlar? 'Bunlar da herhalde bir iş olsa gerek...'

«Eh, onların yerinde siz de olsanız böyle düşünmez misiniz? Ve onların yerinde olup da böyle düşünürseniz haklı sayılmaz mısınız?

«Bunu biz de hissettiğimiz için her hamama girerken göbek taşına uzanırken ve onlar tarafından yıkanırken, hakkımızda verebilecekleri fena ve yanlış hükümleri temellerinden yıkacak kadar aşırı bir ciddiyet takınıyoruz.

«İşte hayatımızın bu biçim sürüp gittiği sıralarda bir gece Halûk Sarıcı ile yine hamamcı olacaktık.

«Sarıcı hamamdan sonra rahatça dostunun hazır evine gidecekti. Benim ise o gece hamamdan sonra buluşacağım kızla gidebileceğim yerlerde harcayabilecek on param yoktu. Bu yüzden Halûk Sarıcı'ya:

«Eğer, dedim, bu gece bana bir miktar borç para verebileceksen hamama gidelim: yoksa benim oraya gitmeye hiç ihtiyacım yok. Bu makyajla gidip evimde yatsam da olur.»

«Sarıcı dostça cevap verdi:

«Canım gel benimle, bu gece çok şükür sana işini görmene yetecek yardımda bulunabilecek kadar paralıyım.»

«Bu teminatı alınca onunla hamama sevinçle gittim.

«O gece sahnede âdeta sürtük kadın makyajlı bir toy jigolo rolüne çıkmıştım.

«Hamamda terleyip rujlarımı, rimellerimi, allıklarımı, pudralarımı temizledikten sonra sevgilimin karşısına bir erkek gibi çıkabilecek hâle girebildim.

«Sıra kapı önündeki patron masası başında hesap ödemeye gelmişti.

«Peştemal getirdikleri, önümüze evvelâ nalın sürüp sonra terlik verdikleri, yol gösterdikleri, çıkarken papuçlarımızı silecekleri için hepsi de bahşiş bekliyen bütün hamam takımı etrafımızı sarmıştı.

«Halûk Sarıcı hamamdaki yıkanma hesabımızı ödedikten sonra onların hepsinin bahşişlerini verdi. Ayni bölmede kendi kendimize yıkandığımız için keseciye borcumuz yoktu.

«Halûk Sarıcı etrafındakilerin bahşişlerini dağıttıktan sonra bana dönüp ciddiyetle sordu:

«Hazır kesenin ağzını açmışken söyle bakalım sevgilim: Sana ne vereceğiz?»

«Aklıma ondan o gece için istediğim borçtan başka hiçbir şey gelmiş olmadığından ben de ciddiyetle cevap verdim:

«Sen yabancı değilsin: on lira versen yeter ağbi!»

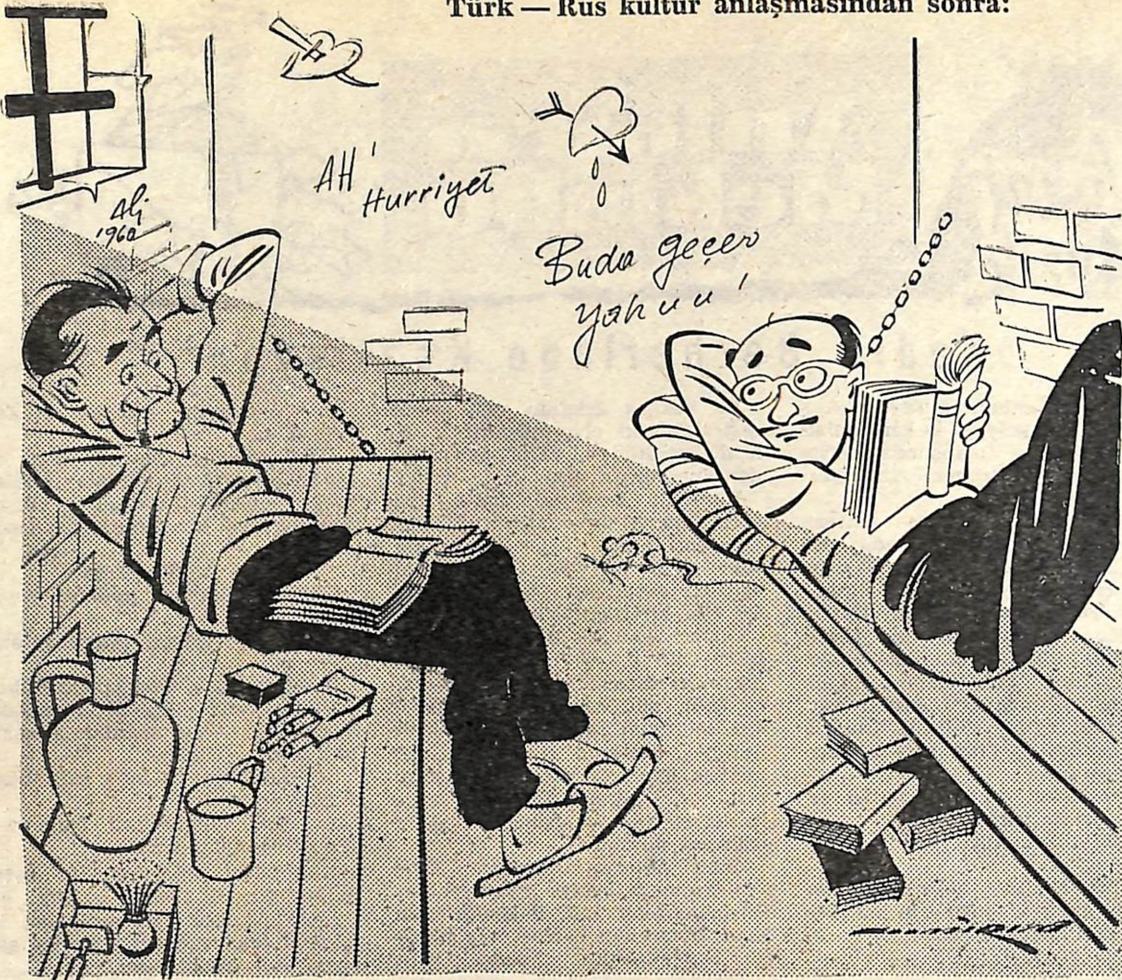
«Fakat başımıza ne geldi ise benim Halûk'a işte bu cevabı verişim üzerine geldi. Zira sonradan anladık ki o cevap, - tıpkı dinamite konulup da ucundan ateşlenmiş kısacık bir fitil gibi -

«Karaborsa durdurulacak.» — Gazeteler —

Yazısız

Türk — Rus kültür anlaşmasından sonra:

— Ne okuyorsun?..
— Buraya girmeme sebep olan kitapları..

üzerimize ne zamandan beri toplanmış bulunan haklı şüphelerin birden patlamasına sebep olmuştu.

«Nitekim benim Halûk'a o cevabı vermemle etrafımızı çevirmiş bulunan hamamcılardan evvelâ birisinin, sonra üçünün, ve nihayet hepsinin birden:

«Sizi namussuzlar sizi» diyerek üzerimize saldırmaları bir oldu.

«Bir taraftan her yanımıza rastgele vuruyorlar bir taraftan da:

«Sizi alçaklar sizi! sizin ne mal olduğunuz zaten karılar gibi boyanışınızdan belli idi.

«Sizi yüzsüz herifler sizi! haydi aranızda bir halt yediniz diyelim, fakat hiç olmazsa bunun hesabını böyle herkesin ortasında değil de, defolup kendi aranızda görseydiniz olmaz mıydı?

«Sizi erkek kılıklı reziller sizi! Hamamın namusunu berbat ettiniz!

«Bir daha bu kapıdan içeriye adım atarsanız buradan keselenerek değil kazıklanıp da çıkarsınız» kabilinden en ağır küfürlerden beter lâkırdılar da savuruyorlardı.

«Hiç beklemediğimiz bu durum bizi öyle şaşırtmış olacak ki oradan savuşmayı ancak bir hayli yumruk, nalın yedikten sonra akledebildik.

«Kendimizi sokağa atabildiğimiz zaman ikimizde de, ne polise gidebilecek yüz ne de sevgili randevusuna gidebilecek surat kalmamıştı! Zira başımıza gelen iş, olması duyulmasından beter işlerden olduğu için polisin karşısına şikâyetçi sıfatı ile çıkabilecek gücümüz yoktu.

«Kan revân içinde bırakılıp çarşamba pazarına çevrilmiş suratlarımız ise sevgiliye gösterilebilir olmaktan çıkmıştı.

«Doğrusu bizi ömrümüz boyunca bir daha hamama gitmeye tövbe ettirecek kadar fena temizlemişlerdi!»

Naci Sadullah Daniş

Bir Alman uzmanına göre Türkiye'de, yılda 10 milyon liralık iş gücü kaybı var! (Gazeteler)

— Kolay gele dayı, n'idiyon?..
— Görmüyon mu lan, yan geldim para yiyom!..

Nuranım Nuran

Radyonun haber bülteninde spiker rumların Kıbrıstaki son marifetlerinden bahsediyor.

Biraz ilerdeki kahvehanenin pikabından son günlerin moda türküsünü dinliyoruz:

Kaşların kara,
Gözlerin elâ,
Bu nasıl sevdâ?
Yalancı dünya...
Nuranım Nuran!

Dış yardımlar umulan ölçüde olmamış, devlet doluya koymuş almamış, boşa koymuş dolmamış. Adaaam sende.. Biz kulağımızı şom haberlere değil, yine pikaptaki sese verelim:

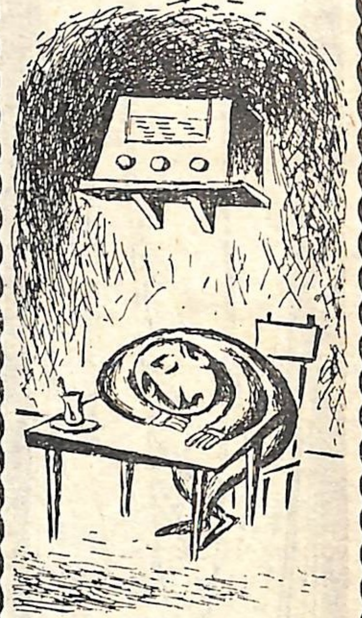
Nuranım Nuran!
Nuranım Nuran!
Seni nerde bulam?

Sosyal adalet, geçim derdi, vergi indirimi, fiat bindirimi boş şeyler, boş.

Ne varsa pikaptaki seste:

Güzelliğin güzel,
Yoktur üstüne...
Sürmeler çekilmiş
Elâ gözüne...
Nuranım Nuran!

Sağlık dâvası, kardeşlik havası, kalkınma hülyası, orman

muamması, eğitim rüyası, hepsi iyi, hepsi hoş..

Ama hepsinden daha iyi, hepsinden daha hoş:

Nuranım Nuran!
Seni nerde bulam?

Plânlama müsteşarı beş yıllık plânı savunmuş, küçük memur kadro vâdiyle avunmuş, işçi sigortadan yanmış yakılmış, emekli vatandaş alnından kakılmış, bunların ne önemi var?

Önemli olan:

Sineme aktın,
Gönlümü yaktın,
Gurbete attın,
Ünvana baktın!..

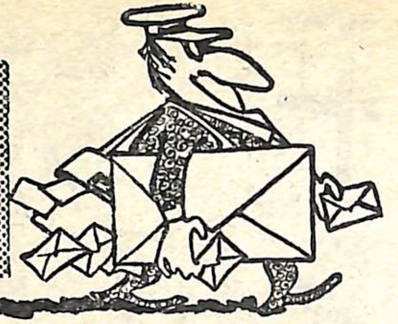
Önemli olan:

Nuranım Nuran,
Nuranım Nuran,
Seni nerde bulam?..

Siyami ÖZEL

Nimet Arzık

Ankara Mektubu

Kadın Berberinde Koalisyon!

Okuduğumdanberi, dinleyene dinlemiyene bu hikâyeyi 40 kere anlatmışımdır. Her anlatışımda, derinden gelen bir hüznün tırnakları içimi kazımıştır:

Cennete bir cennetlik varmış. Her varana sorarlarmış orada: «En çok kimi görmek istersin?» diye. Onun da merakı kumandanlardaymış. «Dünyanın en kabiliyetli kumandanını görmek isterim» demiş. Bunu söylerken defterinde Napoleon varmış, Cesar varmış, Büyük İskender varmış, Anniballar varmış, Hamilkarlar varmış. Onlarla senli benliyim artık diye sevinirmiş hayalinde.

Götürmüşler onu mütevâzi tutumlu birinin yanına.

— «Bu kim?» diye kesmiş nefesini.

— «Bu demişler, gelen geçen ve gelecek geçecek devirlerin en kabiliyetli kumandanı...»

— «İsmi?»

— «Falanca!»

— «Tanımıyorum ben bu falancayı...»

— «Yeryüzünde, ayakkabı pençecisiydi!»

— «Ama ben en kabiliyetli kumandanı görmek istemiştim...»

— «İşte bu!.. Ama hayat, bu kabiliyeti gün ışığına çıkarma imkânını vermedi kendisine! Verseydi, yanında Napoleonlar falan çelik çomak oynıyan çocuklar kalırlardı...»

Geçen gün, Ankara'nın ünlü berberi Zeki'de, başımın «görünürdeki» kısmını intizama soktururken bunu düşünüyordum gene...

Bir başkentin hayatında... En önemli kişiler, görünürdeki önemliler değil!

Bu Zeki,bu Zeki'nin rolü bütün zart diye zurt diye kafalarımızı lâkırdıyla ütüliyenlerden çok daha derinine gidiyor diye.

Düşünün 20 metre karelik bir yeri. Önünde iki pencere. İşkence âletlerine benzer âletler. Birkaç koltuk. Bir de bir yığın kopuşuk insan, bir vapur iskelesinde bekliyenler gibi birbirlerinden kopuşuk...

Birinci koltukta Bayarın kızı Nilüfer Gürsoy «görünürdeki» başına nizam verdirirken, sonuncu koltukta İnönü'nün kızı Özden Toker'in «görünürdeki» başına nizam verdirmesini... Gözlerini, birbirlerini görmemek için gazetelerle kapatıp, birbirlerini görmek için yine o kapalılıktan yampiri bakışlar kaydırmalarını düşünün!

Kemal Satır'ın hanımı kızıyla ayni zamanda içeriye dalan Nilüfer Hüsmanı (eski D.P. Bakanlarından Hadi Hüsman'ın hanımı) gözünüzün önüne getirin! Zaman protokolünce mi, giriş protokolünce mi, gönül protokolünce mi «başı» sıraya konulması gerekiyor?.. Problemler dünya kadar nazik!

Ve kendine göre sempatik bir keyfilik idaresi güden, meşhur berber Zeki bazan saçını başını yoluyor:

— «Koalisyon, gelsinler koalisyonu burda görsünler! Koalisyonmuş... Hem ben bu koalisyonu gürültüsüz idare ediyorum!»

Bakın İsmet Paşanın çok öğreneceği var... Zeki'den... Zekilerden!.. Bir karşı karşıya gelseler belki öğrenir, amma gelmiyor ki karşı karşıya Zekilerle! Görseniz hanımlar ne kadar söz dinler, ne kadar tatlı, Zeki'nin diktatoryasında:

— «Sıra bana gelecek mi Zeki beeey?..»

Zeki psikolog. Hayatın çok nazlattığı kişilerin de aradabir terslenmeğe ihtiyaçları olduğunu biliyor. Lüzumundan bir tutam ters cevap veriyor:

— «Hayır, bugün olmaz!»

Hanım süklüm püklüm boyun büküyor:

— «Eh ne zaman vaktiniz olursa?..»

Herhalde o andaki boyun büküklüğünün öcünü, evdeki memleket - yöneticisi - esirceğizden alacaktır sonradan...

— «Zeki bey şu meş, sağa düşse biraz...»

— «Yok hanımefendi, bana mesleğimi öğretemezsiniz!»

Kim böyle konuşabilir ki ondan başka? Biz elli senedir politika güdenleri gütmeğe kalkıyoruz da, bu şekilde cevap vermeği üstlerine alamıyorlar isteseler bile!

Eski Demokratlar, tekrar Ankara'yı ziyarete başladılar. Hanımların ilk uğrağı tabiî başlarının görünürdeki kısmını düzeltecek olan Zeki...

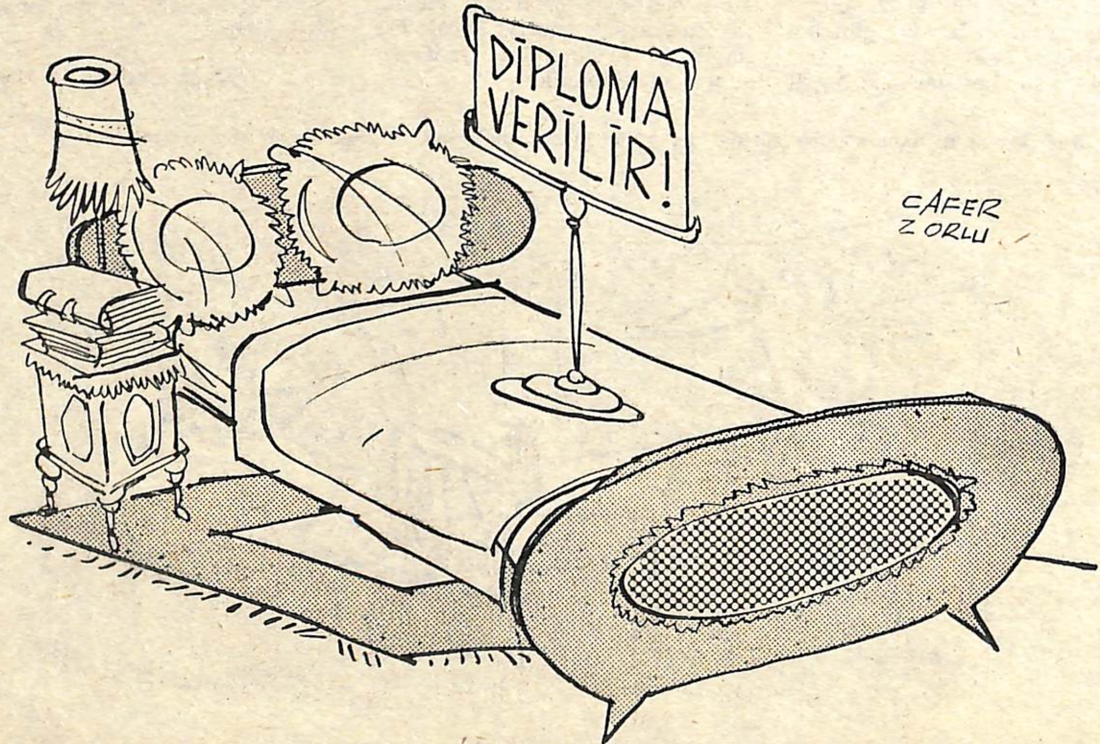
Zeki gönül adamı. Çok ayarlı zarif bir tutumu var «eski müşterilerine» karşı. Vefalı bir tutumu...

Kapı açılıyor kapanıyor, sosyetenin bir gözdesi Leylâ Çelikbaş girerken, bir gözdesi Suzan hanım çıkıyor. Bir gözdesi, o hanımlara astronot hali veren, kurutucu âletin altından, koyu şarap rengi yanaklarla çıkarken, bir başka gözdesi o «acaipliğin» altına giriyor...

Sohbet pek yok. Sohbet konusu yok ki! Bir zamanlar politika yapar-

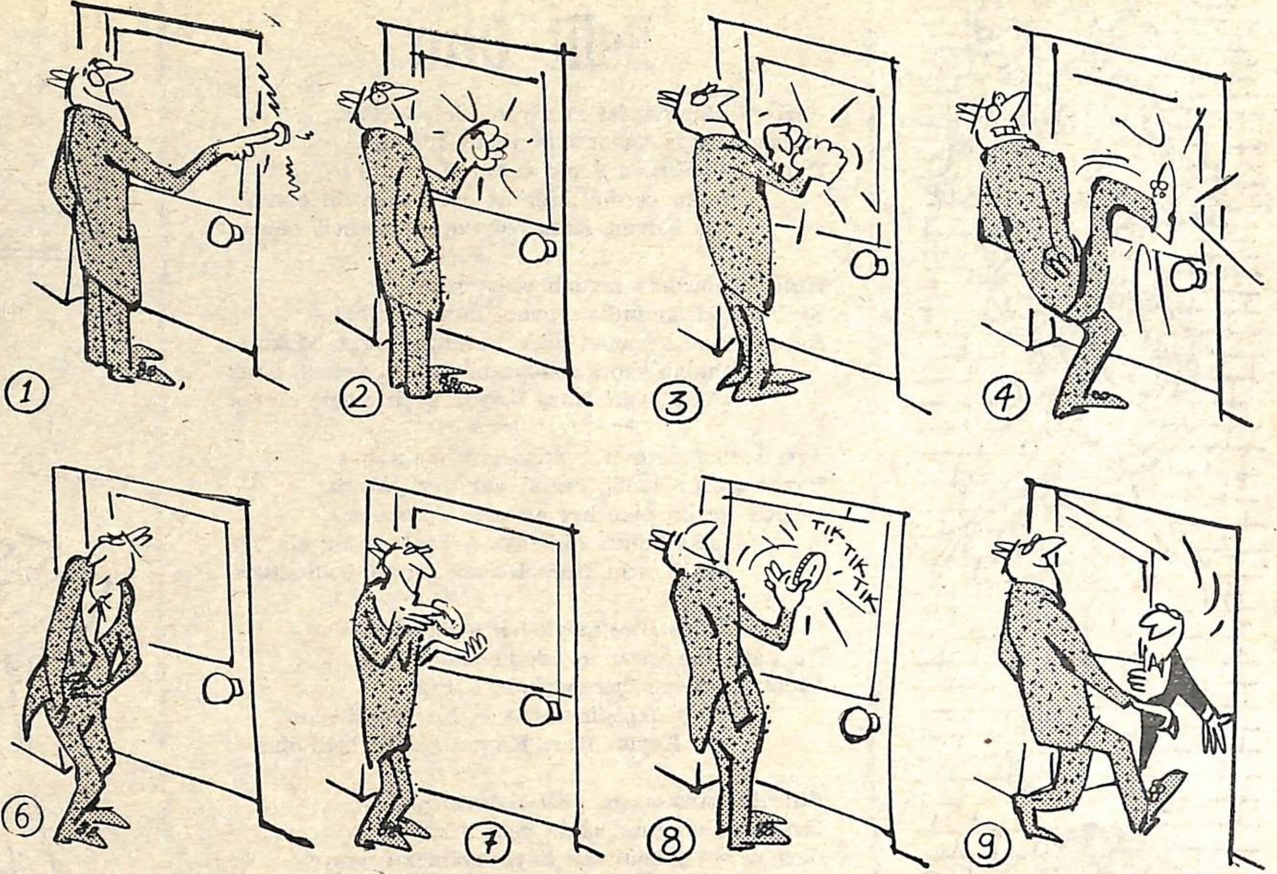
H. İşcan — Bütün mesele, bunun içinden çıkabilmek!

Bazı Üniversitelilere göre bir profesör, not vermek için bir kız öğrenciye tecavüz etmiş!.. (Gazeteler)

Yazısız

Yazısız

lardı hanımlar. Şimdi gene bir «çekingenlik» devri geldi, nedense... Nedensesi yok. Zeki salonunda politika istemiyor. Politikadan ötürü, başına gelmiyen kalmamış, birkaç yıl önce... Kilitler mi vurulmamış dükkânına, sorgulara mı sürüklenmemiş. Amma acaip bölgeyiz! İktidardan düşenin saçını bile taramış olmıyacaksın!.. E peki bir kere düşeceklerini nerden bilelim, hepsi öyle «düşmez kalkmaz» halli ki, düşecekleri âna kadar!

«Koalisyonu, gelsinler burada görsünler!..»

Yok Zeki, yok. Daha senin koalisyonun da tam değil. Gürültüsüz evet, amma yetmez ki... Sevgisiz de!

İki kutbun hanımları, birbirlerini görmemek için gazetelere kapaklanırlarsa, bu ne biçim koalisyon?..

Eminim ki böyle yaklaşmaları da bir gün senin gibi Zekiler elde edecek, yoksa politikacılardan beklemek abes!

Kapı açılıyor, kapanıyor. Zeki direniyor:

— «Olmaz hanımefendi, olmaz...»

Kafamın içindekini mi anladı ne?... Yooo, başkasınaymış...

Gene cennetteki «en kabiliyetli» kumandanı hatırlıyorum. Belki seneler sonra, en büyük koalisyoncu olarak bizim Zeki'yi gösterecekler cennette!.. Yok yok, başkasını gösteremiyecekler. O zamana kadar himmetimizle dalkavukluk girmez cennete inşallah!»

Ankara mektubu

Burda da yok!

Adam karısının âşığının evde olduğunu duyup, koşa gelmiş hani (savuar vivr'siz kerata!) orada burada aramış onu hani, derken efendim karısının elbise dolabını açınca, upuzun, epenli, güpgüçlü âşığı görünce, alelâcele dolabı kapatmış hani de,

— «Burda da yok» demiş ya hani...

Koskoca İçişlerinin koskoca Bakanı Orhan Öztrak da, Akçanın: Ceryan vaaar! (Solcu) diye feryadına, o kapıları alelâcele kapatan adamcağızın ruh haletiyle cevap vermiş olacak hani:

«Türkiyede, sol ceryan diye hiçbir belirti yok!..»

Hani hani bunu diyen koskoca İçişlerinin koskoca Bakanı olmazsa, hani hani...

Sırrı Hocaoğlunun Hikâyesi

Sırrı Hocaoğlu biliyorsunuz, varlıklı sosyalistlerimizdendir. Ayrıca akıllı adamdır da. Ayrıca bir de C.H.P. den olmak gibi bir «sağlamlık» taşımaktadır.

«Sos» toplantılarında son zamanlarda şu hikâyeyi tekrarlamaktadır:

— Fransız Cumhurbaşkanlarından Vincent Oriol, Elize sarayına yerleşeli üç ay olmuşmuş. Biliyorsunuz, Fransa'da «chansonnier»ler vardır. Yani hicivciler. Şarkıyla gece lokallerinde onu bunu hicvedenler. (Aaaa.. niye bu kadar zorlanıyorsun meram anlatmak için? Sizin soslar birkaç senedenberi, Parislere de merak sardılar. Viskiye merak sardıkları gibi. Chansonnier'leri de pekâlâ bilirler!) Bakmış şansoniyerler kendisi hakkında hiçbir «alay» atmıyor ortaya, âdeta gamlanmış adam. Ben bu kadar sönük adam mıyım ki bana takılmıyorlar diye. Ünlü ve ünsüz hicivcilerinin tümünü dâvet etmiş saraya:

— «Yahu arkadaşlar» diye yakılmış, «ben size ne yaptım ki, ne gibi bir kusur işledim ki, beni bu kadar ihmal ediyorsunuz?»

Bu hikâyeyi günde en azından üç kere tekrarlamasının sebebi, orda burda çıkan birkaç satırcıkla çabucak yaralanan arkadaşlarını yatıştırmak!

İlâhi Hocaoğlu, sen iyisi mi «sos» ların eşlerini yatırtırmak için onlara göre hikâye bul. Beylerin nasıl olsa bir uzlaşıcı tarafı bulunur!

Nimet ARZIK

Yeni turistik yerler açılacak. (Gazeteler)

Yazısız

LONDRADAN :

Neden güzelmiş?

Bu yakınlarda İngiliz basınında Sibirya'nın bir methine şahit oluyoruz ki, sormayın...

Rusyanın en güzel yolları Sibiryadaymış... Rusyanın en sağlam yapıları Sibiryadaymış... Rusyanın en büyük kütüphaneleri Sibiryadaymış...

Ve arkasından ilâve ediyor İngilizler: Böyle olması tabiî, zira Rusyanın en değerli kafaları hep Sibirya'ya sürülmüşlerdir!

Reşit Aşçıoğlu

— Bunları gördükçe evlenip çoluk çocuk sahibi olmak istiyorum!

Belli Olur

Bezirgân korkak ise ne ziyan eder, ne kâr,
Ancak yatsıya kadar ışık yakar hilekâr.
Dünyadaki Sırat'a denir (umumî efkâr)
Onun verdiği hüküm uzun menzilli olur.
«Ak Koyun, Kara Koyun geçitte belli olur.»

* * *

Kulis aralarında faydalı olur fıskos.
Seçimde küfür kullan, genel kongrede boks.
Ne sihir, ne keramet «Bir Çimdik Hokus, Mokus»
Ondan sonra makamın sağlam temelli olur;
«Ak Koyun, Kara Koyun geçitte belli olur.»

* * *

Ayrı şerbet vermeli yokladığın her nabza.
Bazan aydını kolla, bazan yüz ver yobaza.
Geçitle geçim yolu her an açık cambaza;
Lüks koltuk olmasa da Tahtarevelli olur,
«Ak Koyun, Kara Koyun geçitte belli olur.»

* * *

Esen rüzgâra göre meyleden sola, sağa,
Ne partisine yarar, ne demokratik çağa.
Kıçını taşıyorsa beraberinde karga
Yuva değiştirmesi boş bir teselli olur;
«Ak Koyun, Kara Koyun geçitte belli olur.»

* * *

Emeğin zayolmasın gizli dalavereye:
Ümidini kaybetme sakla yeni devreye.
Bazı yere (Bakan) dan hayır gelmez çevreye.
Bunlar hem sürüngendir, hem çatal dilli olur;
«Ak Koyun, Kara Koyun geçitte belli olur...»

Salâhattin KUTLU

Tavuklar

Hamdi, köyden, şehirdeki bir akrabasına bir kafes dolusu tavuk göndermişti.

Bir müddet sonra buluşunca, Hamdi, arkadaşına sordu:

— Nasıl, gönderdiğim tavukları aldın mı?

— Eh, bir kısmını, diye cevap verdi arkadaşı. İstasyondan kafesi aldım, tam çıkarken kafes kırılmasın mı? Kaçan tavukları yakalamak için iki saat uğraştım, ancak onikisini yakalıyabildim.

Hamdi yavaşça.

— Sus, dedi, kimse duymasın. Ben sana yalnız sekiz tavuk yolladım.

Emektar

Misafir kadın, ev sahibine:

— Ayol, bu nasıl hizmetçi böyle?. Hepinizle senli benli konuşuyor..

— Ne yaparsın hemşire, bir haftadanberi yanımızda: artık emektar olduğu için ses çıkaramıyoruz!

Hakaret olur!

İki arkadaş konuşuyorlardı, biri sordu:

— Allahaşkına, sen annene mi benziyorsun, babana mı?

Beriki, acı bir düşünce içinde cevap verdi:

— Şey.. Vallahi hiçbirine hakaret etmek istemem!

— Dur karıcığım, dur... Vallahi, billâ
anlatıyordum!..

Av ve Av

Akbabanın gelecek sayısı, birbirin
av ve avcı

İLAVELİ
28
SAYFA

Dünya yuvar

ski hizmetçiyi neden kovduğunu

lar Sayısı

güzel av karikatürleri, av şiirleri,
raları ile:

İLAVELİ
28
SAYFA

Dünyalık Babında

Bilinmez para ile samimî îman kimde?
Bir değer taşımıyor, tezkerem de çek'im de!
Züğürtlüğe reçete veremiyor hekim de!
O halde hiçbirisi sahici doktor değil,
Saçma bulmak olmasa delilik pek zor değil!

* * *

Zenginin bambaşkadır bu bapta endişesi:
İster, yalnız gelire açık dursun gişesi!
Masraf, ürküntü veren bir hacamat şişesi...
Onu yakan vergidir, alev değil, kor değil,
Saçma bulmak olmasa delilik pek zor değil!

* * *

Bari şu tahsildarlar insanı rahat kosa,
Çoğunun huzurunu bulandırır bu posa!
Para doğuracaksak hep yatalım lohosa!
Gayrimeşrû olsa da kazanç asla hor değil,
Saçma bulmak olmasa delilik pek zor değil!

* * *

Ne kadar da çoğalmış yurtta Hayır Kurumu?
Hepsine yüz verdin mi hazır iflâs durumu!
Kapatmalı iâne denilen uçurumu!
Kızılaydı, yeşildi, şükür bir de mor değil,
Saçma bulmak olmasa delilik pek zor değil!

* * *

Hayal denizlerinde ölçülemez derinlik.
Bir masa, bir sarışın, cepte de beş, on binlik...
Ahiret için bile gerekiyor zenginlik.
İbadet etmese de o bir köftehor değil,
Saçma bulmak olmasa delilik pek zor değil!..

Salâhattin KUTLU

Masallar

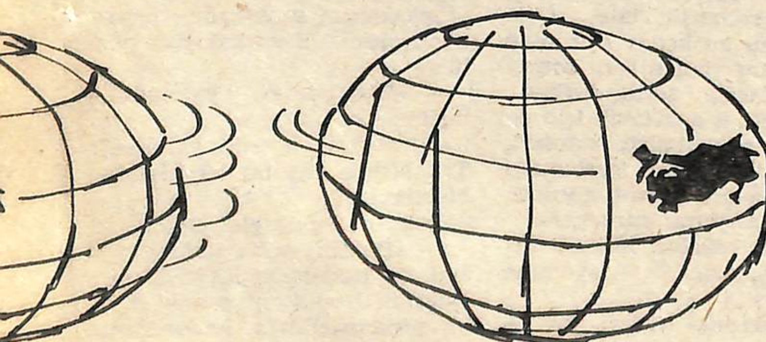
Ahmet akşam annesiyle babasına okulda olanları anlatıyordu:
— Hoca bugün birçok masal okudu, hepsi «evvel zaman içinde» diye başlıyordu.
Babası gülümseyerek:
— Yavrucuğum, dedi, bütün masallar öyle başlar...
Anne bu fikirde değildi:
— Hayır şekerim, dedi, bazı masallar vardır ki: «Bu akşam toplantım var» diye başlar!

İleri gitmeyin...

Fransızın biri Londra'da lokantada yemek yerken yanındaki masada çok güzel bir kadının oturduğunu farketti. Yavaşça ayağını dokundurdu, sonra daha cüretkâr, elini dizine koydu. Kadın önündeki kâğıda acele bir şeyler karalıyarak Fransızın masasına uzattı:
Fransız kâğıdı telâşla kaparak okudu:
«Daha ileri gitmeyin, sukut-u hayale uğrarsınız.
İmza: Gizli Emniyet Teşkilâtından gizli ajan Albay John Archibald Smith.»

Kadınlar

Adam arkadaşına merakla sordu:
— Niçin aynı yaştaki erkek, kadından daha genç gösterir.
Öteki güldü:
— Otuz yaşındaki kadın kırkındadır da ondan.

r, döner!..

— Görünüşe aldanma şekerim, belki de tebdili kıyafet gezen bir devlet adamıdır!

Yeni Resimli Romanımız:

"BASIN İLÂN KURUMU"

Genel Müdürlük
Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1
İstanbul
Telefon : 22 43 84 - 22 43 85
Telgraf Adresi : BASIN KURUMU

ŞUBELER	DIŞ MUHABİRLER	
İstanbul	A.B.D.	İsveç
Ankara	Almanya (Federal)	İsviçre
İzmir	Almanya	İtalya
Adana	Avusturya	Japonya
Bursa	Avustralya	Lübnan
Diyarbakır	Belçika	Macaristan
Erzurum	Bulgaristan	Norveç
Eskişehir	Çekoslovakya	Pakistan
Konya	Danimarka	Polonya
Zonguldak	Fransa	Portekiz
	Hollanda	Romanya
	İngiltere	Yugoslavya
	İspanya	Yunanistan
	İsrail	

(Basın: 20057—221)

HASTANEDE

Zoşçenko'dan: ERGİN ORTAÇ

HASTANE mi!.. Öleceğimi bilsem yatmam orada bir daha.

Şiddetli bir tifoya tutulmuş, ateşler içinde yatıyordum evde. Ziyaretime gelen bütün dostlarım, beni bu halde görünce hastanede yatmamı teklif ediyorlardı durmadan. O kadar ısrar ettiler ki, onları kırmamak için «peki» demek mecburiyetinde kaldım. Sevgili dostlarım başıma gelecekleri, benim az daha hastaneden tımarhaneyi boylıyacağımı bilselerdi bu kadar ısrar etmezlerdi herhalde!..

Ertesi sabah kalkıp doğru hastaneye gittim... Henüz hastanenin müracaat kısmına girmiş kimliğimi yazdırıyordum ki, duvarda kocaman harflerle yazılmış bir tabelâ iliști gözüme:

«Cenazeler, her gün saat 15-16 arasında kaldırılır.»

Zaten ayakta duracak halim yoktu, bir de bu asab bozucu yazı... Diğer hastaları bilmem ama, ben tabelâyı okuyunca düşüp bayılıyordum az daha. Biraz kendime gelir gibi olunca, kimliğimi yazan herife döndüm,

— Yahu, dedim, böyle asab bozucu bir tabelâ asılır mı buraya?.. Hastalar üstünde nasıl kötü bir tesir yapacağını düşünmediniz mi hiç?..

Beyaz önlük giymiş kâtip bozması herif, biraz önce ayakta bile duracak hali olmıyan bu adam, nasıl olur da şimdi böyle bağırıp çağırır diye şaşırmış yüzüme bakıyordu. Fakat şaşkınlığı geçer geçmez yerinden doğruldu,

— «Bak hele şuna!..» diye açtı ağzını yumdu gözünü...

— Ulan moruk, ateşin başına vurmuş senin!.. Her tarafından istim tüterken bir de tenkid mi ediyorsun bizi?.. Sağlam olsan hadi neyse... Ama, bu halinle yarını zor edersin... Seni şimdiden yarınki 15-16 listesine dahil edeyim...

Ateşler içinde yanıyor, dizlerim kesiliyordu... Bu durumda, hademe kılıklı kâtiple daha fazla uğraşmam imkânsıdı. Kısaca,

— Dur hele, dedim, biraz sıhhate kavuşayım, gösteririm sana ben!..

Bu sözlerim kâtibi şaşırtmış, hattâ korkutmuştu bile... Öyle ya, durumu bu kadar ağır olan bir hastanın böyle sert konuşması şaşılacak şeydi doğrusu. Başına fazla iş açmamak için de susmayı tercih etmişti sonunda.

Bu sırada kapıdan içeri giren bir hastabakıcı, beni görünce yüzünü buruştura buruştura,

— «Hadi bakalım hasta..» demişti, «yıkanma istasyonuna marş marş!..»

Hastabakıcının sözleri şok tesiri yapmıştı üzerimde. Çöktüğüm yerden, gücümün yettiği kadar,

— «Yahu bu ne edepsizlik böyle!..» diye bağırdım. «Burası hastane mi yoksa hapishane mi?.. Banyo kelimesi dururken yıkanma istasyonuna demek de ne oluyor?

Hastabakıcı iki elini birden beline dayayıp,

— Oooo, dedi, beyfendimiz pek kibarmışlar!..

Sonra birden kaşlarını çatıp,

— Bana bak ihtiyar, dedi, her işe burnunu sokma karışmam yoksa ha!..

Cevap vermeme fırsat vermeden devam etti:

— Hadi, şimdi yürü bakalım yıkanmağa...

Banyo odasına girer girmez de, soyunmamı emretti sert bir şekilde. Hastabakıcıya arkamı dönmüş tam soyunurken, banyonun içinde bir baş görür gibi oldum. Biraz daha dikkatli bakınca da, suyun içinde bir kadının yıkanmakta olduğunu gördüm. Şaşkınlıktan yarıçıplak olduğumu unutmuş,

— «Bu ne rezalet!.. Beni karılar hamamına mı soktunuz?..» diye avazım çıktığı kadar bağırmaya başladım.

Hastabakıcının kaşları çatılmıştı yine...

— «Ne var, ne bağırıp duruyorsun öyle?..» diye üzerime yürüdü. «Alt tarafı kocakarının biri yıkanıyor... Üstelik o kadar hasta ki, hiçbir şeye aldırdığı da yok.»

— «Onun aldırdığı yoksa, benim var...» diye bağırdım.

Tam bu sırada banyonun içindeki kadın,

— «Of yandım... Çıkarın beni buradan, yoksa çıkarım tepenize ha...» diye bar bar bağırmağa başladı.

Yetişen iki hademe, kadını apar topar götürdükten sonra, hastabakıcı bana döndü:

— «Hadi sıra sende...» dedi. «Soyun bakalım.»

Ateşim o kadar yükselmişti ki, hiç itiraz edemedim artık.

Banyodan çıktıktan sonra, yatacağım yere götürdüler... Pis kokulu, içinde en azından otuz kişinin bulunduğu daracık bir oda... Uyuyanlar, sayıklıyanlar, inliyenler, gezinenler, ıslık çalanlar... Her cinsten hasta burada toplanmıştı.

Şakaklarım zonkluyor, başım dönüyordu... Hastabakıcıya güçlükle,

— «Ben burada yatmam...» dedim.

— Beyimiz nerede yatarlar?.. Tek kişilik oda mı hazırlatalım efendimize?..

Baktım olacak gibi değil,

— «Doktor, yahu doktor yok mu bu hastanede hiç?.. Nerde.. buranın başhekimi nerde?..» diye sesimin çıktığı kadar bağırmaya başladım.

Bütün bu bağırıp didinmelerime rağmen, gele gele karşıma yine hademe kılıklı kâtip gel-

mişti. Ondan sonrasını hatırlıyamıyorum... Düşüp bayılmışım.

Kendime ancak beş gün sonra gelebildim... Gözümü açınca yanıma gelen hastabakıcı,

— «Hepimizi yanılttın...» dedi. «Pes doğrusu, amma da kuvvetli bünyen varmış... Biz, ha bugün ha yarın diye ölümünü beklerken, günden güne iyileşip turp gibi oldun sonunda.

Tifoyu atlatmıştım çok şükür. Fakat tam çıkmaya hazırlanırken bu sefer de bir öksürük başladı... Durmadan danalar gibi böğürüyor, gümbür gümbür öksürüyordum.

Hastabakıcıya,

— «Yahu bu ne öksürüğü böyle?..» diye sorunca...

— Merak etme, dedi, alt tarafı boğmaca.. Onu da atlatırsın.

— «Neee...» diye bağırdım. «Bu yaşta boğmaca mı?.. Peki ama nasıl oluyor da...»

Sözümü yarıda kesen hastabakıcı,

— Canım, diye cevap verdi, ilk geldiğin gün düşüp bayılmıştın ya... Baktık ki mışıl mışıl uyuyorsun, biz de tuttuk seni çocukların koğuşuna yatırdık. Anlaşılan, oradaki boğmacalı çocukların birinden kaptın sen de.

Hastaneden ilk önce salıvermek istemediler... Fakat ben, öyle bir dayattım ki, bırakmaya mecbur oldular sonunda.

Tifoyla girmiş boğmacayla çıkıyordum hastaneden... Buna da vükür yine, hiç olmazsa sağ çıkıyordum ya!..

Çeviren: Ergin ORTAÇ

Telgraf

Madam Rebecca Schmoll denizde yüzerken boğulmuştu. Günlerce cesedini aradılar ama bulamadılar. Mösyö Schmoll neticeden biraz da memnun olmuştu. Sevgili karısı ona hiç yük olmadan bu dünyadan göçüp gitmişti. Kederini Paris'te unutmağa karar verdi. Ama üç gün sonra şöyle bir telgraf aldı:

— «Deniz, Madam Schmoll'ü kıyıya üstü midye ve istakoz dolu olarak fırlattı!»

Mösyö Schmoll hemen bir telgraf çekti:

— «İstakoz ve midyeleri satın, Madam Schmoll'ü de denize atın!»

* * *

Siz de benim gibi yapın

Çok usta şofördü; yeni tanıştığı arkadaşına bir dağ moteline gitmeyi teklif etti; arızalı yolda hızla arabayı sürerken yanındaki sararıp morarıyor, fakat bir şey söylemeği erkekliğe yediremiyordu... Nihayet tehlikeli sert bir virajı hızını kesmeden alınca, dayanamayıp yalvardı:

— Allahaşkınıza biraz yavaş gidin, yoksa soluğu uçurumun dibinde alacağız.

Direksiyondaki hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Canım korkuyorsanız benim gibi yapın... Gözlerinizi kapayın...

DANS Metodu

1. Neden öyle bir köşeye çekilmiş somurtup duruyorsunuz?..

2. Değer mi üzülmeye hiç?.. Haydi gelin dans edelim, neşelenelim biraz.

3. Dans, her şeyi unutturur insana .. Hah şöyle, canlanıp gülün bol bol!..

4. Nasıl? Haydi tempo.. bir ki-üç... bir-ki-üç... Ooooh, hayat ne güzel!..

5. Müzik, dans, hayat... İnsan bir kere gelir şu geçici dünyaya...

6. Yaşamasını bilmeli, fırsatları kaçırmamalı onun için!..

BELÂLI KIZ

Pervası yok bir şeyden,
Gelir arkana kadar!

Sadıktır, sadakati
Gönül yakana kadar!

Bâzan ansızın parlar,
Mâsum şakana kadar!

Bâzan fazla konuşur,
Etraf bıkana kadar!

Binbir yalan sıralar,
Bir el sıkana kadar!

İhtiyatlı olamazsan,
Soyar hırkana kadar!

Koyuvermez yakanı:
Canın çıkana kadar!

Fitne tohumu saçar,
Ev, bark yıkana kadar!

Mezeni zehir eder,
Bir tek çakana kadar!

Şikâyet etmek için,
Gider Bakana kadar!

Başına belâ olur,
Püskül takana kadar!..

Salâhattin KUTLU

Sadece birini...

Gece yarısı karakoldaki imdat telefonu uzun uzun çalar; nöbetçi ahizeyi eline alır; karşıdan tiz bir kadın sesi:

— Çabuk yetişin, der. Evime zorla iki kişi girdi; birini çıkarın...

* * *

Çocuktan al haberi

Peter akıllı, uslu bir çocuktu; halası onu pek sever şekerler oyuncaklar verirdi. Fakat o gün Peter'de bir acaiplik vardı; oynamıyor, gözlerini dikmiş halasına bakıp duruyordu.

— Neyin var Peter, hasta mısın?

— Hayır halacığım. N'olur gözlerini kapasana hala?

— Ama neden Peter?

— Hiç, neden olacak... Annem sen gözlerini kaparsan bizim zengin olacağımızı söyledi de...

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

Eski Türk Mizahı

Pratik hayat okulları

CUMHURİYETİN ilk yıllarında bir ara Pratik Hayat Okulları açılması düşünülmüştü. O yıllarda yayınlanan «Kelebek» adlı mizah dergisi, bu okullar için mizahî bir müfredat programı hazırlamıştı. Aşağıdaki parça bu mizahî programdan alınmıştır:

Resim ve elişleri proğramı — Çeşitli taklitler; yazı taklidi, imza taklidi, kâğıt para taklidi...

Sulu boya ve yağlı boya resimler — Erkek okulları için göz boyama ekzersizleri; kız okulları için yüz, kaş, göz, saç, tırnak v.s. boyama ekzersizleri...

Elişleri proğramı — Yırtık paraları yapıştırma ve kâğıt paraların kenarından, ortasından küçük parçalar keserek bunlardan yeni bir para meydana getirme ekzersizleri...

Müzik proğramı — En güzel müzik sessizliktir. Sessizlik insanı görünür görünmez kazalardan korur. O halde Hayat Okullarında müzik öğretmeni çocuklara, Cenap Şehabettin'in deyimi ile «Sessizliğin Müziği»ni öğretmelidir. Bununla beraber öğretmen mutlaka sesli bir şey okutmak istiyorsa onlara «Maval Okuma» ekzersizleri yaptırabilir.

Yazı dersleri — Güzel yazı örnekleri gösterirken şu ünlü sözleri yazdırmak yerinde olacaktır: (Lâ rahate fiddünya), (Ya sabur), (Ya hafız), (Dahilek), çeşidinden vecizeler (Cumhura muhalefet kuvvei hatadandır) gibi büyük prensipler.

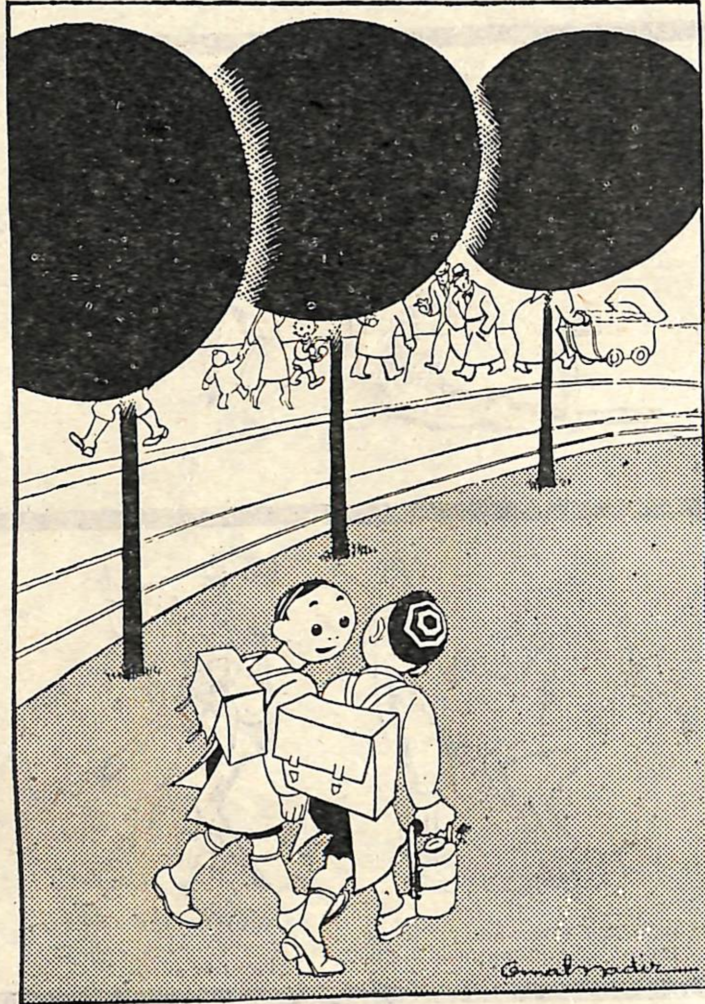
İç bade, güzel sev var ise akl ü şuurun
Dünya var imiş ya ki yoğ olmuş ne umurun?

şeklinde felsefî düsturlar... v.s.

Yabancı dil proğramı — İngilizce, Fransızca, Almanca gibi diller artık önemini kaybetmiştir. Binaenaleyh gençlerimizin hayatta başarısını sağlamak için onlara Yahudice, Ermenice, Rumca, Acemce gibi esnaf; balık pazarı ve havyar hanı dillerini öğretmelidir. Lisan öğretmenliği özellikle Yahudi ayak satıcılarına verilmelidir. Her dilde adam aldatmak konusunda ancak bu uzmanlar en yüksek dereceye ulaştıkları için..

Okuma dersleri — Artık okullarda okuma derslerine pek ihtiyaç kalmamıştır. Çünkü hamdolsun «Okumak»ta bütün çocuklarımız tam bir ustalık içindedirler. Şoför, kayıkçı, bakkal, manav ve seyyar satıcı çeşidinden esnafın gözlerini yumup ağızlarını açarak okumaktaki hünerleri çocuklarımız için yeterli birer örnektir. İmlâ derslerine de ihtiyaç kalmadığını söylemeliyiz. Zamanımızda imlâ külfeti ortadan kalkmış, herkes aklına geldiği gibi yazmakta bulunmuştur.

Ekonomi dersleri — Ekonomi eskiden paranın ve malın üretimi ile tüketiminden bahsederdi. Şimdilerde üretim pek önemli sayılmamakta, sadece tüketim düşünülmektedir. Sonra alış - veriş de önemini kaybetmiştir. Artık vermeden almak ön plânda gelmektedir. O halde yeni okullarda Ekonomi bahsini tümden değiştirmek gerekmektedir. Bu dersin yerine «Havadan yaşama ilmi» adı ile yeni bir ders koymak lâzımdır. Zaten günümüzde İstanbul'da bu dersleri okutacak yeterlikte yüzbinlerce insan bulunmaktadır...

— Babam, ağaçları benim kadar sevmiyor...
— Nasıl sevsin?.. Bütün çocukluğu falakada değnek yemekle geçmiş!..

ÜNLÜLERDEN ANILAR

Doğru söz

Bir tarihte Volter'in Paris'e girmesi yasak edilmişti. Uzun yıllar yurt dışında kalan filozof, nihayet bir gün dayanamıyarak, gizlice Paris'e gitmeğe karar verdi. Gecenin geç saatinde, kıyafet değiştirmiş olduğu halde, şehre girdi. Gümrük memurları onu tanımamışlar, bir yabancı olduğunu tahmin ederek:

— Durun bakalım; demişlerdi. Sizi arıyacağız, yanınızda kaçak bi şey var mı?

Volter, sakin:

— Sizi temin ederim ki baylar, benden başka kaçak bir şey yok.

Dedi. Gümrükçüler, bu sözünü şaka sanarak, onu bıraktılar. Sonları Volter, bu olayı her hatırlayışta:

— Bütün ömrümde bir sözü doğru olarak söyleyip de, kişilere yine doğru olarak kabul ettirişimin ilk ve son örneği budur dermiş..

Gerekli şeyler

Bir savaşta Napolyon'un generallerinden biri çok zor durumda kalmıştı. Başkumandana:

«Şu kadar nefere çok acele ihtiyacım var» diye bir tezkere gönderince; onun korkaklığına kızan Napolyon:

«O kamdayım ki sizin bir de generale ihtiyacınız var» cevabıyla karşılık verdi.

Çok şükür

İkinci Abdülhamid zamanında, bir ara, Volter'in «Bikr = Bekâret» adlı eseri ile Helvetyus'un «Fikr» adlı eseri hükûmetçe yasaklanmış ve bütün valiliklere, vilâyetlerinde bu eserlerden varsa toplattırılması yazılmıştı. Uzak vilâyetlerden birinin valisi, bu yazıya şu karşılığı verdi:

«Saye-i Şahanede vilâyetimizde ne bikrin ne de fikrin bulunmadığı maruzdur.»

Edebiyatta Mizah

Kopasılar

RECAİZADE Mahmut Ekrem Bey'in (Şura-yı Devlet) üyeliği sırasında, hiç sevmediği bir başka üye onu sık sık huzursuz ederdi. Bu üye Rum asıllıydı. Kendisini, kültür ve anlayış bakımından Ekrem beyle bir tutmağa özenir, gülünç durumlara düşmekten de öyle pek sıkılıp yılmazdı. Recaizade, bir süre bu adama tahammül etmiş, sonra dayanamıyarak selâmı sabahı kesmişti. Eş dost (Kopası) adındaki bu adamla niçin konuşmadıklarını sordukları zaman Ekrem Bey:

«— Vallahi; diye cevap verirdi. Konuştugumuz sırada benim düşüncelerime ikide birde itiraz ettiği vakit müthiş sinirleniyorum. Yok eğer benim düşüncelerime aynen katılırsa o zaman da acaba münasebetsiz bir düşüncede mi bulundum? diye kendi kendimden şüpheleniyordum. Onun için en iyisi bu adamla yüzyüze gelmemek..»

Bir tarihte, hakkında türlü şikâyetler bulunan bir valinin, Şûra-yı Devlet'te muhakemesi yapılıyordu. Saray, bu düzenbaz valinin suçsuz çıkarılmasını istiyordu. Şûra-yı Devlet üyeleri, ikiye bölünmüşlerdi. Bir kısmı; ya saraydan korktukları için, ya da başka sebeplerden ötürü bu adamın suçsuzluğu lehinde bulunuyor; bir kısmı da adaletin yerine getirilmesi fikrini savunuyordu. Ekrem Bey, hakkın yerini bulmasını istiyordu. Kopası efendi ise - Âdeti üzere - Ekrem beyin karşısındaki grupu destekliyordu.

Bu günlerdeydi. Ekrem Bey, bir gün, yine yorgun argın ve sinirli olarak, toplantıdan çıkmış; evine dönüyordu. Yolda Kemal Paşazade Sait Bey'e rastladı. Sait Bey, durumu biliyordu.

— Ne var ne yok üstadım? Vali meselesi nasıl gidiyor?

Diye sordu. Ekrem Bey, yana yakıla, valiyi kurtarmak istiyenlerin çabalarından bahsetti. Sait Bey:

— Peki ama bu karşı grupun niyeti nedir, başları kim?.

Diye sorunca üstad cevap verdi:

— Ah. Ah!. Sorma. Hepsinin başı Kopası, Kopası!.

*

Özdeyişlerde mizah :

Âşık olmak için biraz ahmak olmak kâfidir. — Rolans —

Avukatlar iki ağızlı bir makasa benzerler; bu iki ağız birbirine zarar vermez ama aralarına girenin vay haline.. — Mark Twen —

Öteye beriye sokmadıkça uzun burunlulara kızmamalıdır. — Sent Böv —

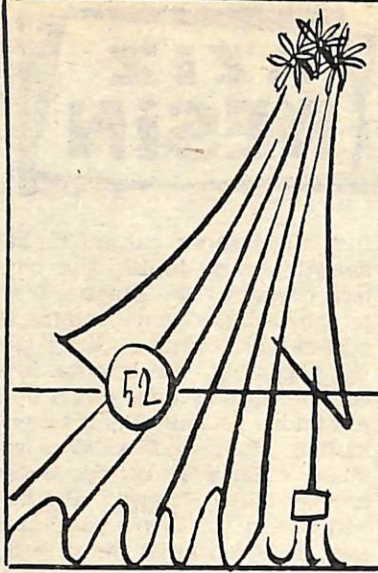
Kadından kalbini istemeyiniz; bakarsınız vereceği tutar. — Bruno Valter —

Dört şeyden korkmalıdır: Kadının yüzünden, katırın tekmesinden, Arabanın tekerleğinden, bir de papasların her yanından. — Volter —

SATILIK GELİN ESVABI

YAZAN/ ADNAN TAHİR

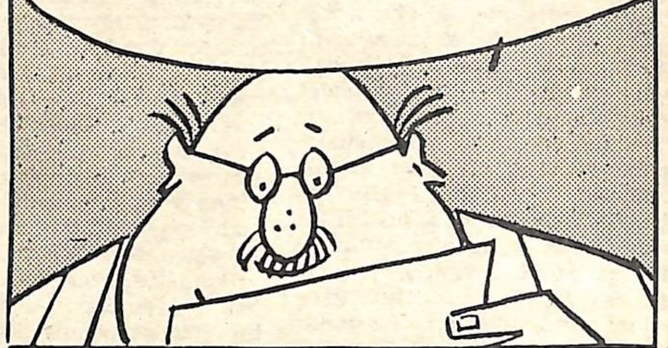
ÇİZEN/ TURHAN SELÇUK

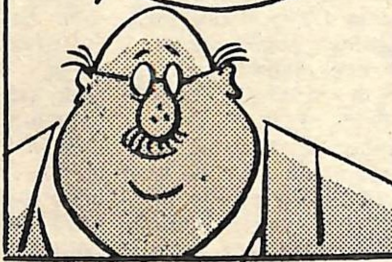

GERİ KALMIŞ İZDİVAÇ SEBEBİYLE SATILIK GELİN ESVABI. TELEF

SON

BİR MİRASÇI ARANIYOR!

AZİZ NESİN

— 45 —

— Yerler. Ama bu (ağır bir küfür salladı) ... larının altı ayda, senede bir kuru fasulye yemeleri çok büyük hâdise olur. Hani fakir fukara evlerinde meselâ baklava nasıl yenirse ancak yılda bir iki, nasıl hâdise olursa, bunların kuru fasulye yemeleri de işte öyle... Ya dadandıkları, İstanbul'un kenar köşesinde üçüncü sınıf, pis bir lokanta vardır, oraya dadanmışlardır bu züppeler, gider orda kuru fasulye yerler, sonra da birbirlerine anlatır dururlar, yahut evlerinde pişirtirler aşçılarına... Sonra da ballandıra ballandıra anlatırlar.

Her Allahın günü kuru fasulye, mercimek yemekle ayda, yılda bir yemek hiç bir olur mu?

İşte böyle, yüksek sosyetenin en çirkin kızı, bizim eski mahallenin en güzel kızından daha güzel olur çıkar... Endüstri bu... Ne yapar eder, çirkin kızı dünya güzeli yaparlar. Endüstri çocuk oyuncağı değil arkadaş. Bu endüstrinin kendine mahsus bir de estetiği var, anladın mı? Dünyanın en gudubet kızını, bu estetik kaidelerine göre endüstriye sokup çıkardılar mı dünyanın en güzel kızı olur...

Baktılar ki bir kızı ne yapsalar güzelleştiremiyorlar, çirkinliğine endüstri bile vız geliyor. O zaman da kıza bambaşka biçim verirler, orijinal bir tip yaratırlar. «Kızın havası var!» derler. Havalı kızlar çok makbuldür.

Bak meselâ şurda bir kız var, sırtı bize dönük...

— Evet...

— O kızın ağzı nasıl?

— Kuş inciri gibi...

— Sen onun ağzını eskiden görecektin. Pazar günü kepenklerini yarı indirmiş, gizliden satış yapan pastırmacı dükkânı gibi bir ağzı vardı. Zavallı kızın dişleri ağzına sığmamış da dudaklarını, yanaklarını yarıp patlatmış. Allah vermesin böyle bir ağız... Ama kızın babası çok zengin, Karun... İşte bu kızla zengin diye bir şair evlendi. Ama kızın ağzına bakmağa şair bile dayanamadı. Şair deyip geçme, o da insan, o da Allahın bir kulu...

Sonradan baktı babası, işin oluru yok, kızını Amerika'ya gönderdi. Ne de olsa, Amerika kız endüstrisinde bizden çok ileri... Orda her sahada sanayi ilerlemiş. Kızı işte bu hale getirdiler, dünya güzeli oldu; ağız değil, lokum...

Kız yetiştirme endüstrisi, çok büyük endüstridir. Bu endüstrinin yetiştirdiği kız, hemen zengin koca bulur. Bu kızlar, yabancı okulda okuyacaklar. En azından bir yabancı dil bilmeleri şart. Kocaları Avrupaya götürünce kolaylık olur. Bu endüstrinin yetiştirdiği kızlar, şiir, roman, hikâye, müzik, resim, tiyatro, film, dedin mi, hepsini bitirmişler.

Bilmedikleri olmaz. Hangi taşı kaldırsan altından çıkarlar. Sanat üstüne konuşmaya başladılar mı ağzın açık kalır... Yalnız çok konuşmaları doğru değildir. Eşeledin mi biraz altını, çabucak dibini bulursun, sözleri, bitiverir. Ondan sonra dönüp dolaşıp hep aynı sözleri söylerler. Onun için, bu kızları kocaları hiç durmadan öpecekler ki, karıları öpüşmekten vakit bulup da ağızlarını açıp konuşamasınlar. İlkin dinliyene çok enteresan gelen sözleri, tekrarlandıkça yavanlaşır. Eğer kocaları, durmadan öpüp ağızlarını kapamazsa yandılar. İki satır operadan, üç satır Sagan'dan, Sartre'dan, dört satır Sait Faik'ten... Oradan geçerler resim sergisine, biraz da ondan. Daha sonra konser... Baş edilmez bu endüstrinin mahsulü kızlarla. Onun için tanışır tanışmaz, birden samimi olup, hemen dudaklarına yapışacaksın ki, hep aynı plâk çalar gibi hep aynı sözleri, konuşup seni bıktırmasınlar.

Bak, bak, şu kadına iyice bak... Açık mavi dantel tülden bir tuvalet giymiş. Kime benziyor, dikkat ettin mi? Tanımadın mı? Tıpkı Bugo Mansfeild'e benzer. Nasıl bilmezsin canım, bizim gazetelerde bile, iki üç günde bir yarı çıplak resimleri çıkar. Meşhur Amerikan artisti, en çok göğüsleriyle meşhur. «Çift bombalı seks füzesi» diye dünyada nam yapmış... İşte bu demin önümüzden geçen İpek, Mansfeild'e çok benziyor. Mansfeild eskiden William Dick'yla evliydi hani... Nasıl tanımazsın canım, William Dicky dedin mi, dünyanın bütün yüksek sosyete karıları titreme nöbeti geçirir. Bu Dick'nin bir marifeti varmış, Hollywood'daki bütün kadın artistleri, yalnız göğüslerini görünce kim olduğunu şıp diye tanırmış. Hattâ bir keresinde bir arkadaşıyla büyük bir parasına bahse girmişler. Bilmem hangi film stüdyosunda çalışan ne kadar yıldız varsa toplamışlar bunlara baştan ayağa kapalı elbiseler giydirmişler, ama yalnız göğüsleri açık, ortada. Dicky çıplak göğüslere bir bakışta kim olduklarını söylemiş, yalnız birinin önüne gelince «Bunu tanıyamadım. Hollywood'da böyle göğüslü kadın yok» demiş. Meğer neymiş biliyor musun, Prodüktörün biri Dicky'yi yanıltmak için, sırtından aşağı bir yere iki takma göğüs koymuşmuş; arkasını dönüp de Dicky'ye doğru geri geri yürüyormuş. Yani bu Dicky denilen herif, kadın göğsü uzmanı... Dicky, beşinci karısı Simone Verlane'den ayrılınca gazeteciler «Karılarınızın içinde en tatlı hâtıra bırakan hangisidir?» diye sormuşlar. O da «Üçüncü karım Bugo Mansfeild» demiş «Onun göğüslerindeki estetiği hiçbir kadında bulamadım. Şimdi gelse, onunla yeni baştan elli kere evlenirdim» demiş. Bu haber, bütün dünyaya yayıldı. Bir dedikoduya göre, güya Dicky'nin bu sözleri, bir takma göğüs firmasının reklâmı içinmiş. Çünkü Bugo Mansfeild'inkinin biçiminde takma göğüsler satış rekoru kırmış... Biz ne de olsa geri kalmış bir memleketiz. Amerikanın, Avrupanın yüksek sosyete kadınlarının gardroplarında yalnız elbise yok, çeşit çeşit de takma göğüs var. Erkek, hangi biçim göğüsten hoşlanırsa, onlar da adamına göre göğüs takarlar.

William Dicky'nin İstanbul'a geleceğini gazeteler yazınca, bu İpek'de bir telâş bir telâş... Çünkü, yüzü, vücudü aynen Mansfeild'e benziyor, yalnız göğüsleri bir başka biçim. E bu Dicky denilen herif de göğüs meraklısı. İpek koşuyor hemen Doktor Baha'ya, sosyetenin kız endüstrisinin en büyük fabrikatörü. Anladın mı, yani estetik ve plâstik cerrahi mütehassısı. Kuru odunu alır eline, estetik ameliyatla adam biçimine sokar. Herif işte böyle bir mütehassıs. Mansfeild'in göğüslerinin ölçüsü milimine kadar belli, her yandan çekilmiş resimleri de var. İpek, gidiyor Doktor Baha'ya «İşte bu örneğe bak, ona göre göğsüme biçim ver, tıpatıp böyle olacak!» diyor.

Ameliyattan sonra mahkemelere düştüler. İpek «Göğsünün tenasübünü arttırmak için ameliyat yapan plâstik cerrahi mütehassısının, göğsünün birini isteğine uygun biçime soktuğunu, ama öteki tekinin tenasübünün arzu ettiği gibi olmadığını iddia ederek» Doktor Baha aleyhine yüzbin liralık tazminat dâvası açtı. İpek, doktordan alacağı bu parayla Amerika'da yeniden ameliyat olup göğsünü istediği biçime sokturacağını söylüyordu.

Şimdi dâva mahkemede. Bakalım ne olacak... İpek'in dediğine göre, göğsünün biri, verdiği ölçüye göre iki derece mi, üç derece mi ne, az sola aşağı bakıyormuş. Tabii bu arada Dicky İstanbul'a geldi de gitti. Zavallı İpek'in iştahı kursağında kaldı.

Günahı boynuna, gûya Doktor Baha'nın İpek'te gözü varmış da, Dick elinden kapar diye mahsustan kızın göğsünün birinin ucunu azıcık eğri yapmış. Yoksa Baha eğer istese, affedersin, maltız keçisinin memelerini onsekizinde kız memesi biçimine sokar. Herif mesleğinin ehli... Anladın mı sen şimdi bu yüksek sosyete denilen insan çöplüğündeki rezaletleri... Bu kız endüstrisini öğren de, ilerde lâzım olur belki sana da...

Betüş'ün o geceki konuşmasından şaşkına döndüm.

— Sen sanki bunlardan değilmişsin gibi konuşuyorsun. Bak, sen onların hepsinden de güzelsin...

— Sen bana bakma... Niçin sana yakınlık duydum. Yoksa âşık mı oldum sandın... Beni eski hayatım kendine çekiyor, anladın mı? Ama kurtulamam artık... Benim de elbet bir namussuzluğum vardır; yoksa bunların içinde ne işim vardı? Demek, seninle de bir işim var ki... Değil mi? Sonra anlarsın sen de bunu... Piraye'yi de yetiştiriyorum, ona istediğim gibi bir koca bulayım hele...

MANDEPSİYE BASMAYAN KISKANÇ KOCA

Betüş, ille de beni kocasıyla tanıştırmak için ısrar ediyordu. Hem kocam çok serttir diyor, hem de beni tanıştırmak istiyor.

(Devamı var)

● Hahtalık Siyasî Mizah Mecmuası ●

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası
Kapak: Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10 Daire: 3. İstanbul
Telefon: 22 18 11

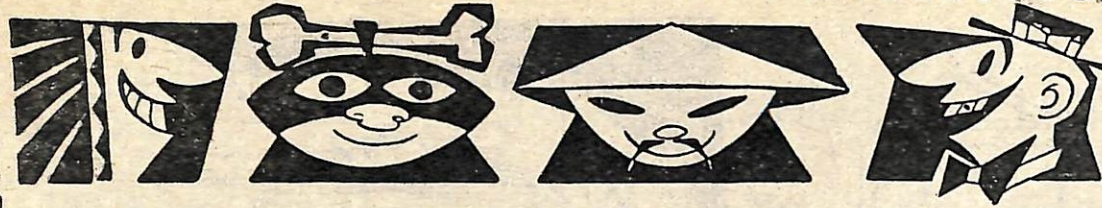
İLAN FİATI:
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Fiatı: 100 kuruştur.

MİLLETLER GÜLÜYOR

Sardalya kutusu

NEWYORK'taki dünyanın en yüksek binası Empire States Building'in önünde iki deli durmuş, konuşuyorlardı. Biri ötkeine:

— Seninle iddiaya girerim ki, dedi, kendimi şu binanın 99 uncu katından atacağım ve bu kutunun üzerine düşeceğim!

— Yapamazsın!

— Görürsün bak!

Arkadaşının gözleri önünde 99 uncu kata çıktı ve kendini aşağı bıraktı. Bir müddet arkadaşının düşüşünü seyrettikten sonra öteki deli, bir ayak hareketiyle sardalya kutusunu on santimetre geri çekerken bağırdı:

— Şimdi kolunu kır da göreyim seni!...

İskoçyalının tahtıravanı!

ORTAK!

İki arkadaş yolda karşılaştılar.

— Dün bana Philippe'le yeni bir işte ortak çalışacağınızı söylemiştin, halbuki bugün vazgeçtiğini söylediler. Akıllı, çalışkan çocuktur Philippe!

— Evet, ben de biliyorum ama biraz kalleş!

— Zannetmem!

— Evet, evet öyle! Bir zamanlar karımın nişanlısıymış. Nikâh günü ortadan kaybolmuş!...

* * *

Yemek

Paul, askerlik arkadaşı Jacques'in verdiği yemeğin nasıl geçtiğini gidenlerden soruyordu:

— Vallahi, dediler, evine gittiğimizde Jacques karısının on dakika evvel kalb krizinden öldüğünü söyledi;

— Zavallı!

— Ya öyle!... Onun için aperatif biraz soğuk geçti...

* * *

Çorba

Şişman bir adam lokantaya gider, masaya oturduktan on dakika sonra garsonu çağırır.

— Garson tabağım nemli!

— Tabiî efendim, içinde çorab var da ondan!

* * *

Hizmetçi

Uzun zamandanberi bir hizmetçi arayan ama bulamıyan bir kadın, son çare olarak «Hizmetçi Bulma Bürosu»na telefon eder:

— Namuslu, tok gözlü, çalışkan ve temiz bir hizmetçi tutmak istiyorum, der.

Müdür düşünür taşınır:

— Aziz Madam, der. Bu durumda size dört ayrı hizmetçi tutmanızı tavsiye edeceğim?...

PORTRE

Madam Dufric, günün ressamı Dubois'ya portresini yaptırmak için kocasının muvafakatini alır. Aradan aylar geçer, bir gün milyarder mösyö Dufric ressamdan, atölyesine uğraması için dâvetiye alır.

Dubois zengin müşterisini tablonun önüne götürürken:

— Memnun olacağınızı tahmin ederim, der, bütün hatlar kendisine o kadar çok benziyor ki... Zaten siz de bunun farkındasınız kanısındayım! Bir konuşması eksik!

— Rica ederim! der Mösyö Dufric aceleyle, bu kadarla kalsın!...

— Bunun sahibi son zamanlarda fena halde kuvvetten düştüğü için satmak istiyor!

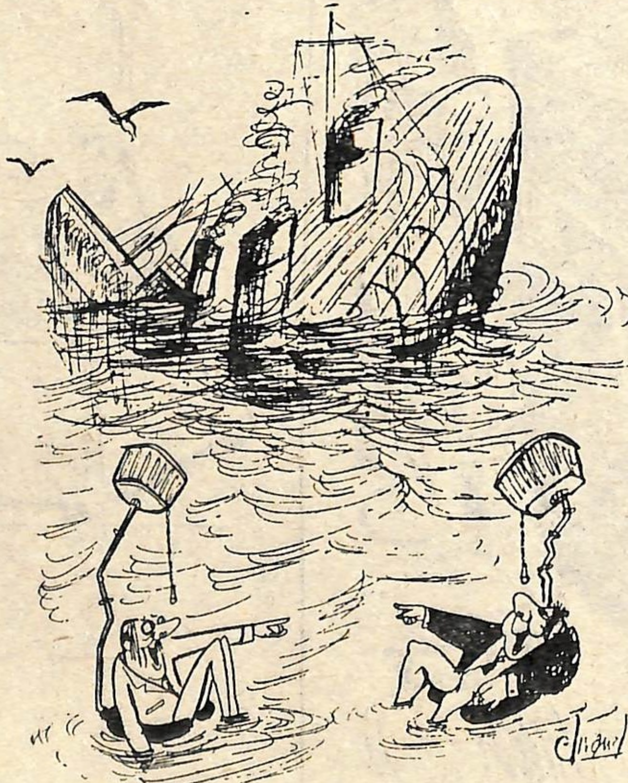
Tavuk

Gédéon arabayı hızla sürerken, akıl hastanesinin önünde bir tavuk ezer. Durur, kapıyı çalar, açan adama:

— Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim der. Demin farkında olmadan bir tavuk ezdim. Sizin mi acaba?

Adam, yerde yatan tavuğa bakar:

— Bizim tavukların renkleri de böyle, der, ama bu kadar yassı değiller!...

Yazısız

EKSPRES

Mösyö Dupont Durand de Hautebois çok zengin bir ihtiyardı. Ayrıca Fransa demiryolu hisse senetlerinin de büyük bir kısmına sahipti. Tatil yaptığı ufak dağ kasabasına C 48 ekspresinin uğraması için sekreteri demiryollarına telefon etti.

Hareket günü zengin ihtiyar uşaklarıyla gara geldi, ve şefe sordu:

— C 48 ekspresinin burada durması için emir verdiniz mi?

— Hayır efendim!

— Nasıl? Ben Dupont Durand de Hautebois olayım da, siz hâlâ pis kasabanıza uğraması için eksprese emir vermemiş olasınız! Aklım almıyor doğrusu! Peki o'nu durdurmıyacak mısınız?

— Hayır efendim!

— Bu size pahalıya mal olacak! Son bir defa soruyorum C 48 i durdurmıyacak mısınız?

— Hayır efendim! Hem niçin o kadar çok üzülüyorsunuz, C 48 i durdurmaya hacet yok o daima buraya zaten uğrar!...

* * *

Müşteri

Meşhur bir veteriner arkadaşıyla beraber süs köpekleri sergisini geziyordu. Çok şirin, kıvırcık tüylü bir köpeğin önünden geçerken başını eğerek ve tebessüm ederek selâm verdiğini görünce arkadaşı merakla sordu:

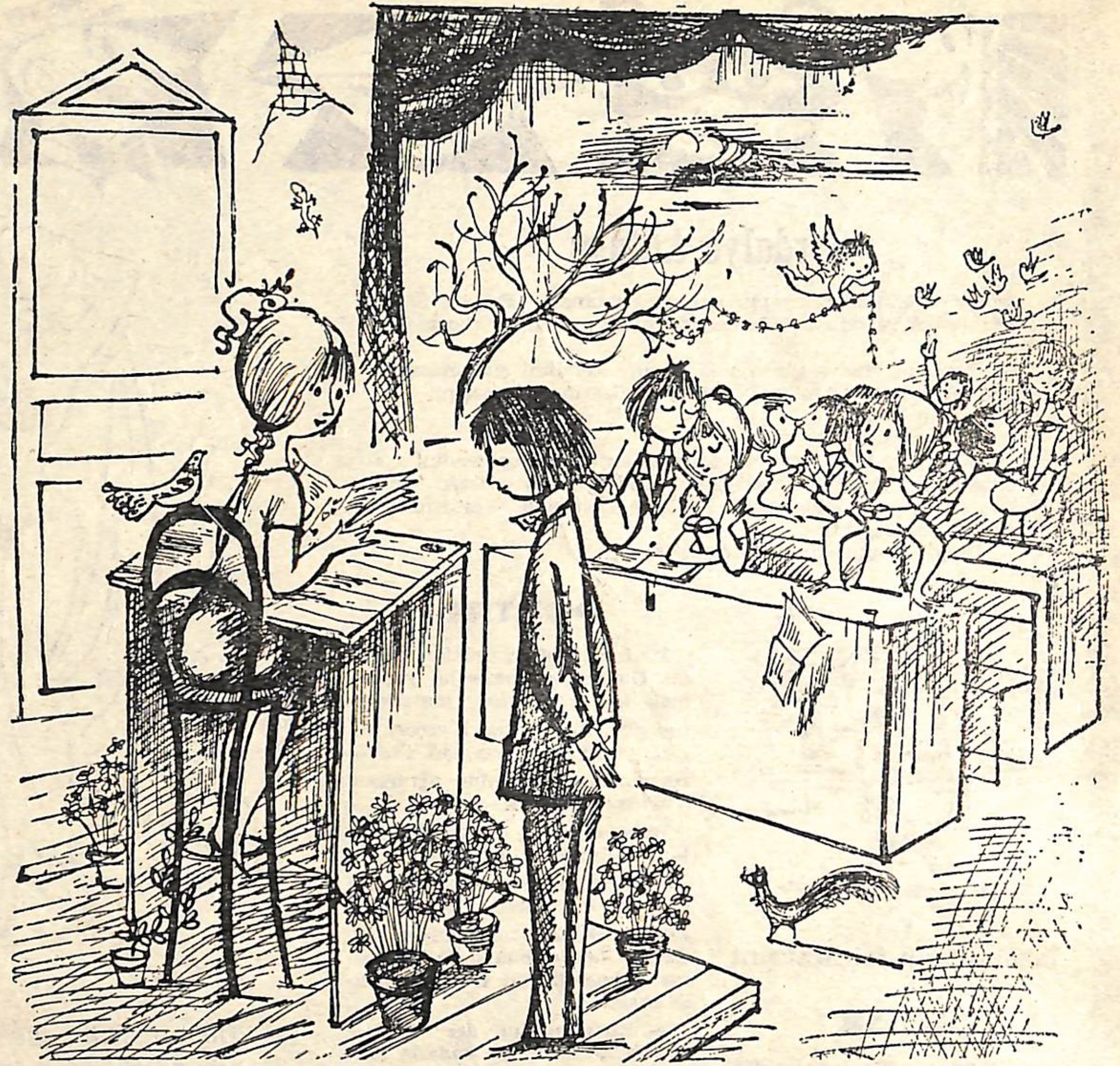
— Hakikaten şu minik köpeğe mi selâm verdin?

— Tabiî, en kıymetli müşterilerimdendir!...

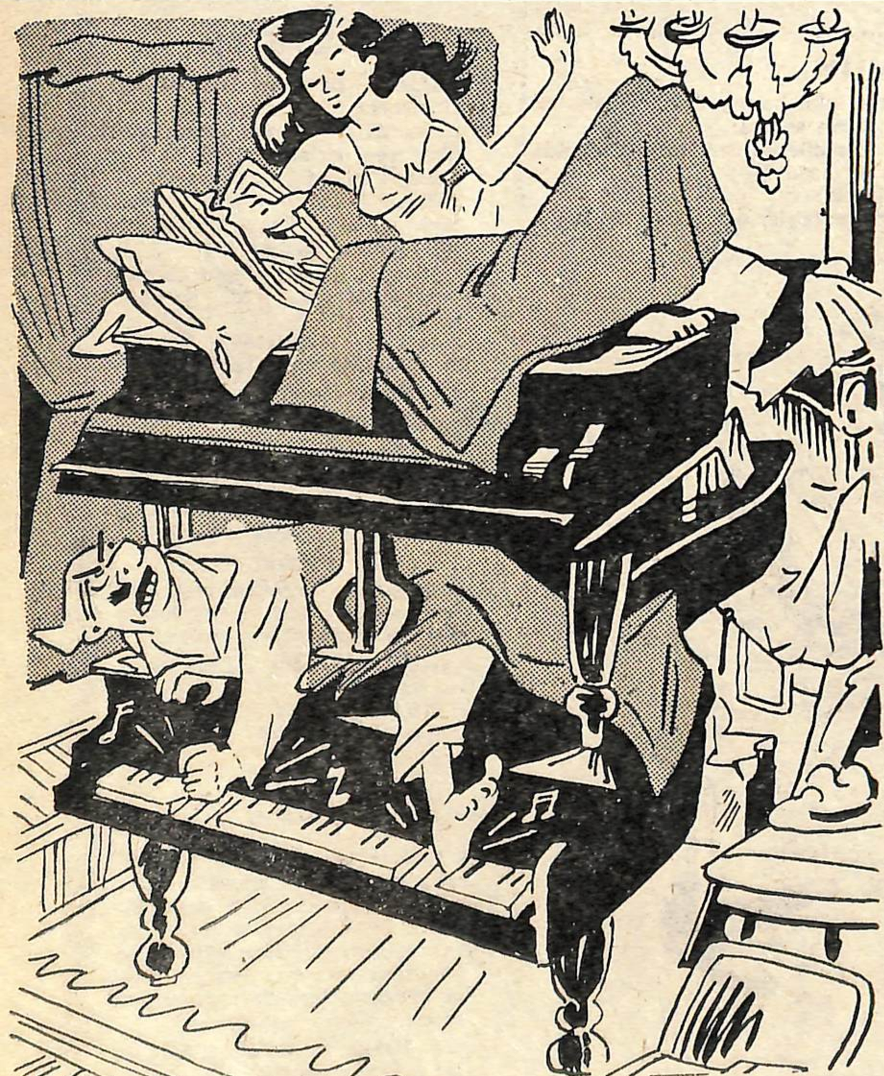
Dünya Karikatürleri

-BOŞ ODANIZ YOK MU?.. BİR GECECİK YATAGINIZA ALIN BARİ..
-İMKÂNSIZ.. ORADA DA PATRON YATIYOR!..

AŞK OKULUNDA:
-"SEVGİLİM„E KAFİYE BULAMADIĞIN İÇİN YANINDAKİ KIZI ÜÇ GÜN ÖPMEYECEKSİN!..

ROMA OTELLERİNDE YER KALMAYINCA:
-HEEEY ÜSTTEKİLER, KESİN GÜRÜLTÜYÜ, UYUYACAĞIZ!..

-SEN SİGARAYA NE ZAMAN BAŞLADIN?
-KIZI GÖRDÜKTEN SONRA!

13 KARİKATÜR REKLÂM STÜDYOLARI

Bu bir REKORDUR!

Kaptan Joschua 11 m. lik yelkenli bir tekne ile New Port dan hareket ederek 74.030 km. uzunluğundaki deniz yolu ile dünya turunu tek başına 3 sene, 2 ay, 2 günde başardı. Bu zaferine rağmen Joschua yüzme bilmiyordu.

ZİRAAT BANKASI

Tasarruf Sahiplerine bir tek çekilişte

6 milyon lira

dağıtıyor. Bu da bir REKORDUR!..

BU BÜYÜK ÇEKİLİŞTE

40 APARTMAN DAİRESİ
5 ADET 100.000 LİRA
10 ADET 50.000 LİRA
20 ADET 25.000 LİRA
50 ADET 5.000 LİRA

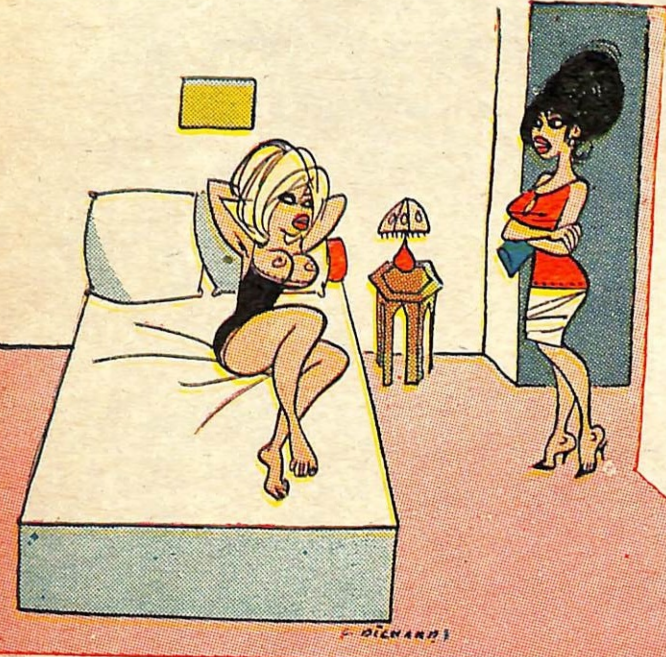

ZİRAAT BANKASI

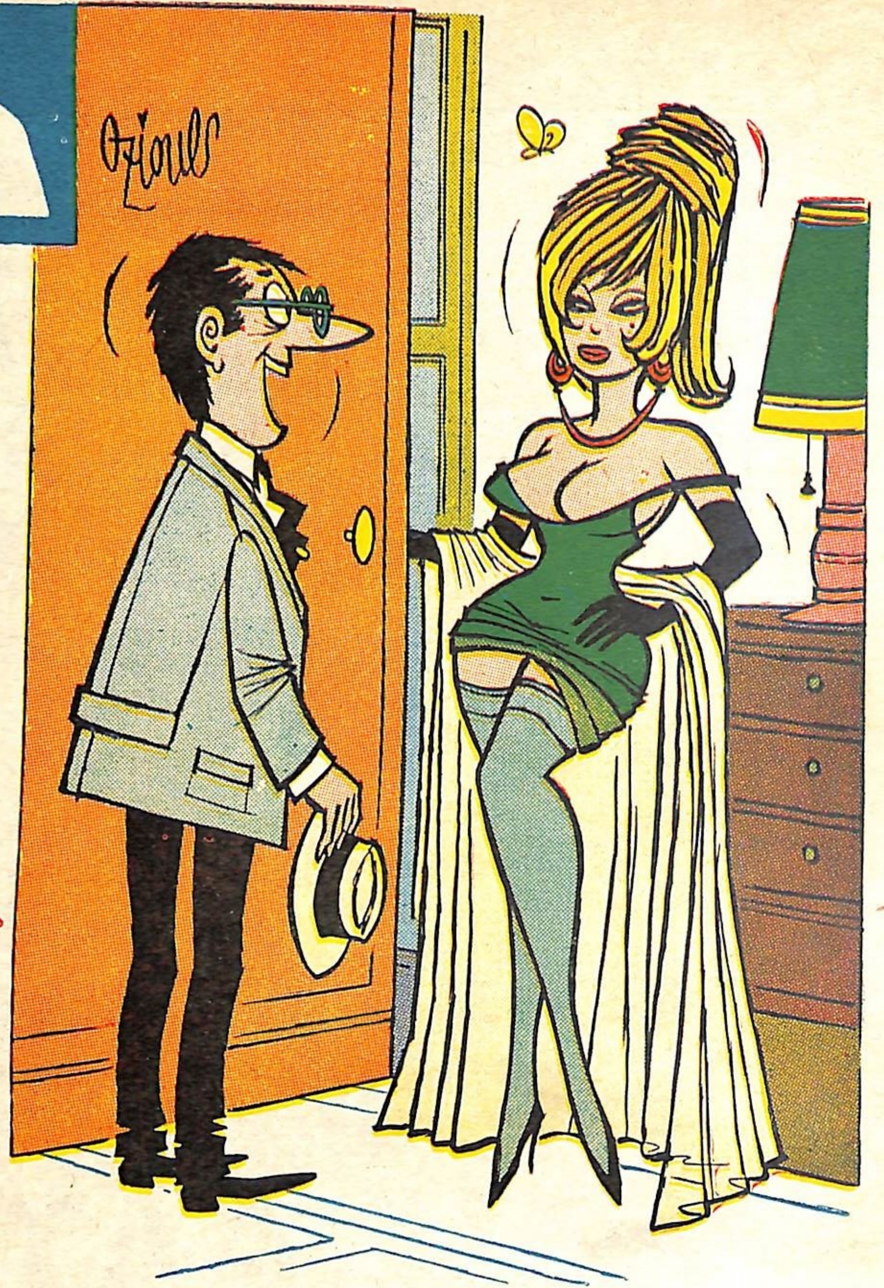
AYRICA
33208 TALİHLİYE ÇEŞİTLİ PARA İKRAMİYELERİ VERİYOR

Basın — 2674 — A — 1355 — 222

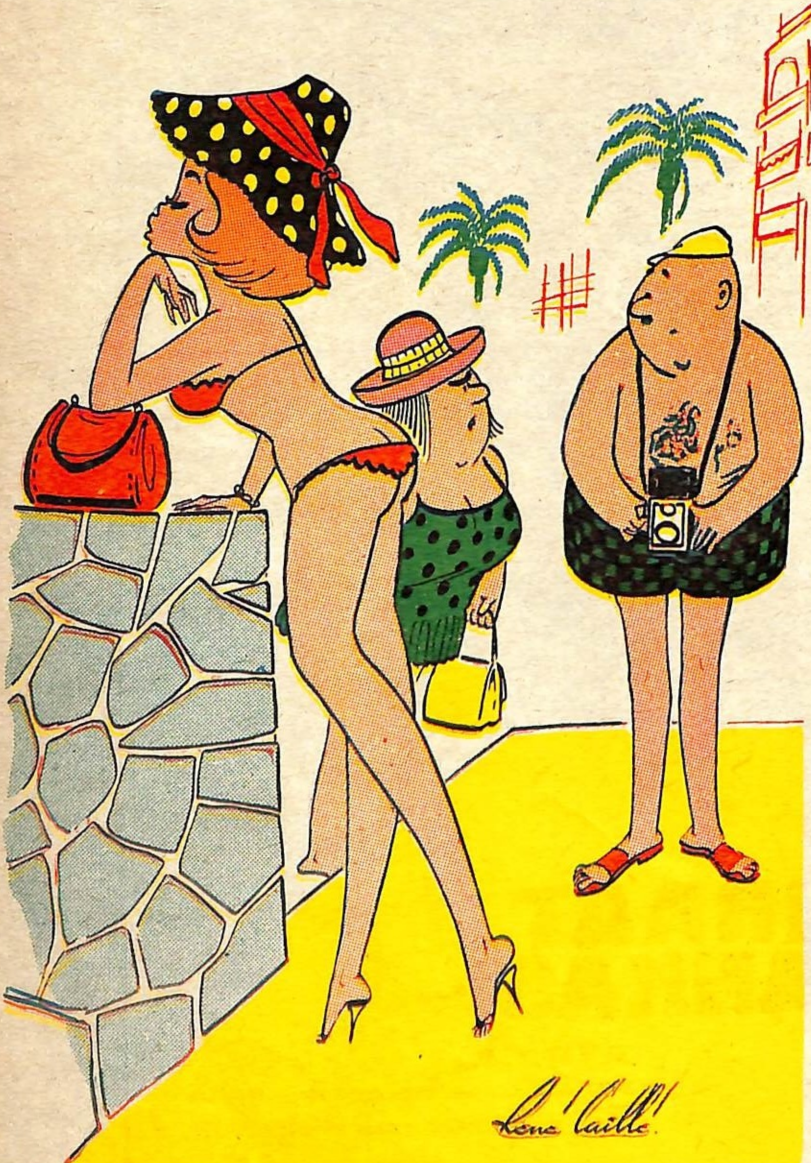
Akbaba

—HALÂ YATIYOR MUSUN?
—NE YAPAYIM, POL ŞİMDİ GİTTİ EMİL BİRAZDAN GELECEK, GECE DE JORJ UĞRAYACAK!

—KOCANIZIN SİNİR DOKTORUYUM... KENDİSİNİ TEDAVİ EDEBİLMEM İÇİN SİZİ YAKINDAN TANIMAM LÂZIM...

—AYOL DELİ MİSİN? ALBUMÜN TANIMADIĞIMIZ KADINLARIN FOTOĞRAFLARIYLA DOLDU...

—AAA, YANLIŞ ODAYA GİRDİK KARICIĞIM... SEN GİT TE, BEN BAYANDAN ÖZÜR DİLEYEYİM...